

SLOVENSKI NAROD.

Izdanja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterskopne peti-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat; — Dopolni naj se izvolé frankovati Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Pravica — kje si?

Vsak človek, ki živi v odvisnosti koga drugega, mora odredbe svojih predstojnikov natančno spoštovati, sicer se mu je bati, da ga postavijo na plano, predstojnik sam pa mora izdajati take odredbe, da se ž njimi ne žali čut pravičnosti. To je temeljni stavek v družabnem življenju, če tega ne bi bilo, mora nastati anarhija, in bo le močnejši živel, slabšeji pa mora podleči. Če pes ne uboga, mu gospodar pokaze šibo, če šiba ne izda, ga izroči konjederu.

Sedaj pa si oglejmo gospode pri deželni sodišči v Celovcu, nadso-dišču v Gradcu, in najvišjem sodišču na Dunaju, kako ti gospodje spoštu-jejo višje odredbe.

Člen XIX. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867 št. 142 d. z. že davno ni več v veljavi, če je sploh kdaj veljal. In to je tudi umevno, ker ta člen nima nikake garancije; nikjer namreč ni zapisano, kaj se zgodi z onim človekom, ki ga krši. Tigra v železni kletki se ne bojim, ker vem, da mi ne more storiti nič žalega. Izvošček se pa strogo ravna po predpisih § 427. kaz. zak., ker ve, da bo kaznovan, če bo hitro vozil.

Neoziraje se pa na navedeni člen, so izšle ob času, ko je bila še vlada bolj pravična, kakor je sedaj, različne ministrske naredbe, ki so vsaj neko-liko priznale, da imamo tudi Slovani v Avstriji nekaj pravice. Evo jih!

Glede onih sodnih okrajev, kjer na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem, potem na Primorskem prebivajo Slovani, predpisuje naredba pravosodnega ministrstva z dne 15. marca 1862, št. 865 praes.: 1. da se sodišča v slu-čajih, kadar imajo opraviti s samo slovenskega jezika večšimi strankami, poslužujejo slovenskega jezika in ko-likor mogoče ali vsaj pri merodajnih okoliščinah izpovedbe strank v slo-venskem jeziku protokolujejo; 2. če stranka slovensko zapriseže, se mora prisežna formula slovensko protokolovati; 3. ako se stranka v slovenskem jeziku zagovarja, je

treba paziti, da so sodelujoči sodniki, uradniki državnega pravdnštva, kakor tudi zagovorniki popolnoma večši slovenskega jezika (nemško be-sedilo: der slavischen Sprache voll-kommen mächtig sein), da se tedaj vseskozi slovensko razpravlja in tudi razsodba z razlogi vred v tem jeziku razglasi; 4. mora sodišče slovenske vloge slovenskim strankam slovensko rešiti.

Z naredbo pravosodnega ministr-stva z dne 20. oktobra 1866 št. 1861 praes. se poudarja, da gori navedena naredba ne velja samo za kazenske, marveč tudi za sporne zadeve.

Na predsedstvo graškega nadso-dišča naslovljena naredba justičnega ministrstva z dne 5. septembra 1867 zapoveduje, da se morajo slovenske stranke na Kranjskem sloven-sko zasliševati in njih povedbe tudi slovensko protokolovati, in sicer odslej naprej vedno! (Pred nedavnimi meseci je dr. Kaiser v Ljubljani nekega gozdarja, ki je slučajno nekoliko lomil nemščino, nem-ško zaslišal!).

V naredbi ministrstva za pravo-sodje z dne 18. aprila 1882 št. 20.513 se je izreklo, da se morajo sodišča na Kranjskem, v področju okrožnega so-dišča v Celju, v slovenskih in jezi-kovno mešanih sodnih okrajih na Ko-roškem ravnati po gori navedenih ministrskih odlokih, in slovenske vloge tudi tedaj v slovenskem jeziku reše-vati, če je stranka tudi nem-ščine večša.

Slično se glasi tudi naredba z dne 14. septembra 1884, št. 15.126 in odredba predsedstva graškega nadso-dišča z dne 19. septembra 1884 št. 7983.

Končno pa se je z naredbo ju-stičnega ministrstva z dne 24. novem-bra 1885 št. 20.486 deželnemu sodišču v Celovcu poveljalo, da se mora glede uporabe slovenskega jezika rav-nati po ministrskih naredbah z dne 15. marca 1862, 20. oktobra 1866 in 18. aprila 1882.

Iz teh naredb se tedaj vidi, da je bilo ministrstvo pravično, sodniki pa nepravilni slovenskemu jeziku,

kajti sicer bi bila zadostovala prva naredba.

Ko bi bili torej oni gospodje, ki so slovenski jezik pri sodiščih na Ko-roškem na smrt obsodili, te naredbe poznali, bi jim ne bilo treba se skli-cevati na skoro poldrugo stoletje stari občni sodni red, ki ni več v veljavi, razen § 13.

Navedene naredbe pa so še ve-ljavne, saj so natisnjene v Manzovi zbirki avstrijskih (ne kitajskih) zako-nov, zvezek 5, deseta izdaja iz leta 1901, pri § 8. na strani 52 in 53. Te naredbe gotovo niso zaradi tega ti-skane, da je knjiga debelejša in vsled tega dražja, ampak gotovo zato, da se sodniki po njih ravnaajo.

Ker so te naredbe tiskane v novi knjigi, so gotovo tudi še veljavne, zatorej bi jih morali gospodje, ki so razsojevali v zadevi dr. Brejca, po-znati. Iz njihove odločbe pa sledi, da jih ali ne poznajo ali pa no-čajo poznati. Prva kot druga even-tualiteta govori za to, da taki gos-podje ne morejo biti sodniki. Če za-konov ne poznajo, niso za to, če jih nočejo poznati, tudi niso za to; v prvem slučaju so nezmožni, v drugem slučaju pa ravnajo proti svoji službeni prisiagi.

Svetujem torej omenjenim gos-podom, naj te ministrske naredbe čitajo in se tudi ravnaajo po njih, ali pa naj nam naznani, kdaj so bile preklicane, v ostalem pa upamo, da pride zanesljivo dan obračuna.

Volilno gibanje

Dunaj 12. februarja. Vsenemška stranka tudi hoče nastopiti proti kan-didaturi ministrskega predsednika ba-rona Becka, češ, da je baron Beck po mišljenju Slovan (?) ter se vsled tega ne sme potegovati za nemški mandat.

Gradec 12. februarja. Zaupniki gornještajerskih mest in trgov so po-stavili za kandidata tovarnarja v Brucku A. Fürsta.

Praga 12. februarja. V Lito-mišlu je proglašen za kandidata Peschka. V kraljedvorski mestni

skupini kandidirajo štirje nemški kan-didati: pristaš delavske stranke Mü-l-wald, vsenemški urednik Linde-mayer, agrarec grof Deym in soc. demokrat Exner.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budapešta 12. februarja. Na-učni minister grof Apponyi pred-loži jutri parlamentu zakonski načrt o zvišanju plač ljudskošol-skemu učiteljstvu. — Ministr-ski predsednik pa predloži še ta te-den načrt o deželni razstavi v Pe-čuhu.

Dogodki na Ruskem

Petrograd, 11. februarja. Bombo v stanovanju grofa Vitteja je zapazil v kamiru dopisnik lon-donskega „Daily Telegrapha“, ko je bila grofica v gledališču, grof pa je ležal nekoliko bolan. Grof je stal skrajno hladnokrven.

Varšava 12. februarja. V Slan-ckovu so privlekli teroristi dva ne-znana moža v cerkev, ju zvezali, na-kar sta morala pred altarjem poklek-niti, nato so ju od zadaj ustrelili ter zbežali. Splošno se misli, da sta bila umorjena terorista, ki sta izdala stran-kine tajnosti.

Poljski šolski štrajk na Poznanjskem.

Berolin 12. februarja. Zaradi šolskega štrajka je pruska država od-tegnila mnogim poljskim občinam podporo, tako da morajo same plače-vati do 250% šolskega davka.

Dosedaj je 11 poljskih duhovni-kov na podlagi kancelarpara grafa ob-sojenih zaradi šolskega štrajka na 11 mesecev in šest tednov ječe. Dva du-hovnika in deset urednikov je obso-jenih zaradi iste stvari na denarno globo skupno 8000 mark, pet uredni-kov pa v skupno ječo 23 mesecev. — Urednik „Kurijera Poznanskega Ziolkowski je obsojen v globo 2250 mark, a teče proti njemu še šest pravn.

Angleška politika.

London 12. februarja. Kralj je otvoril danes parlamentarno za-

sedanje s prestolnim govorom, v katerem je izjavil, da je razmerje Anglije napram vsem velesilam trajno prijazno. Nadalje govori prestolni govor o načrtih, ki jih namerava vlada izvesti v Indiji. Končno napo-veduje več važnih zakonskih načrtov, med temi zakon, ki odpre žen-skam pot v lokalne zastope in korporacije, zakon za zbolj-šanje stanovanj nižjim slojem itd.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Rim 12. februarja. Papež je po-zval francoske škofe, naj organizirajo privatno bogoslužje. Papež pošlje nemudoma nadaljna navodila.

Pariz 12. februarja. Naučni mi-nister Briand je izjavil nekemu čas-nikarju, da pri pogodbah za uporabo cerkev ni preporne točke. Pogodba z občno se sklene na 18 let, in vsak župnik se osebno izjavi županu, da se bo držal prve pogodbe.

Pomnožitev kitajske vojne mornarice

London 12. februarja. Kitajska namerava ustanoviti štiri nova bro-dovja. Vojni urad je sklenil, da takoj ustanovi mornarično akademijo v Tientsinu in mornarične šole v Nan-kingu, Vuhangu, Kantonu in Tro-hovu, v katerih se bodo izobraževali kitajski častniki za nova brodovja pod vodstvom angleških in japonskih instruktorjev.

Vojna v Centralni Ameriki.

London 12. februarja. Predsed-nik države Honduras naznanja, da Nikaragua zbira na honduraški meji mnogobrojne vojaške čete.

Na konferenci v Washingtonu se je sklenilo, da Zedinjene države, Me-hiko, Salvador, Kostarika in Guate-mala pošljejo skupno noto držiavi Honduras in Nikaragua, naj prepire poravnata brez vojne. Najbolj se trudi predsednik Roosevelt, da prepreči vojno, ker se boji sicer zasmehovanja, češ, da je znal posredovati za mir med Rusi in Japonci, doma pa je brez vpliva.

LISTEK.

Moj prijatelj Otmar in njegov Bucefalus.

Nekje na Krasu se je nastanil moj prijatelj Otmar, v mestu, ki si ga je mogel izbrati v svoje delovanje samo on, ki je znan po svojem brez-primerno slabem okusu. Služboval je proti vsem pravilom sv. pisma, ki pravi, da dvema gospodoma ne mo-remo služiti, v več občinah kot ob-činski, kaj bi rekel? recimo neke vrste uradnik, ki lazi po vaseh okoli in pobira že itak trpinčenim kmetom in kmetičam denar iz žepa. In čudno, mesto da bi ta izprešani denar — kazenski zakonik, kje si? — oddajal občinam, ga je spravil lepo v žep in se za občine brigal le takrat, kadar ni dobil denarja, kolikor ga je ravno želel. Ugibajte torej sami, kake vrste občinski uradnik je moj prijatelj Otmar; izdam Vam samo toliko, da ga vzlic njegovi grdi navadi sprav-ljati vse v svojo malho spoštujejo Ealodane vsi občani.

S svojim drugim prijateljem Ner-vičem sem se namenil nekega jasnega jutra obiskati našega Otmarja. Ves dan sva se zibala v neznansko ne-rodni poštni kareti, da bi bila kmalu oba dobila morskoro bolezen, predno sva dospela v njegovo bivališče. Na-potila sva se naravnost v njegovo stanovanje, a tam sva izvedela od njegove sicer jako mladeniške služ-kinje Pepite, dasiravno že skoro pol stoletja nosi baroko, da je najin pri-jateljček prišel jako ceniti pristno vinsko kapljico, in da ga vsled tega brez dvoma najdeva v edinem hotelu „pri ribiču“. Malo nevoljna sicer, da ga nisva dobila doma, sva se vendar naglo razradostila, ko sva čula, da ga dobiva v gostilni, kajti tudi midva sva že iskreno želela potolažiti svo-jega krulečega notranjega človeka.

— O hudimar, to je pa lepo od Vaju, da sta me prišla obiskat, se razveseli najin prijateljček, sedita, sedita! Marica, prinesi ga hitro bu-teljko najboljšega, znaš! Saj vidim Suša, ti že zevaš ko vrana same žeje, in tvoj želodec, Nervič, sem čul kru-liti, še predno si vstopil.

Ko sva se do dobra okrepcala, nama prične Otmar praviti o svojem življenju in nama obenem razodene, da je postal velik jezdec pred Go-spodom, ker je njegova služba tako naporna, da bi je peš ne mogel oprav-ljati, a vozovi, da so preveč nerodni v tem gnezdu, da bi jih rabil. Ko sva čula besedo jezdec, nama je v prvem hipu sape zmanjkalo, a ko sva prišla k sebi, sva bušila v tak smeh, da je bil najin prijateljček skoro razžaljen. Vendar, dobrega srca, ka-kor je, se je kmalu potolažil in nama začel hvaliti svojega Bucefala, ki je moral biti po njegovih besedah pravi konjski biser. A nama le ni hotelo v glavo, kak jezdec da je Otmar, ki razun strašno razprtih nog nima ni-česar na sebi, kar bi ga dalo prište-vati med dobre jahače. Povedal nama je, da mora takoj drugi dan pohiteti na deželo v službo, in obljubil, da tudi nama preskrbi konja, da ga spre-miva, a danes, da naj gremo spat, da bomo jutri krepkejši. To nama je seveda povedal ob treh zjutraj.

Drugo jutro je vzbudilo Nerviča in mene neko čudno riganje, ki se je

čulo izpod okna sosedne sobe, v ka-teri je vzlic vsemu prizadevanju ne-beško potrpežljive device Pepite še prav krepko žagal najin Otmar. Par mojih prijateljskih sunkov pod rebra je vendar imelo ta uspeh, da je od-prl svoje krvavo rdeče oči, in prve besede, ki jih je izpregovoril z blaže-nim nasmehom na oteklih ustnicah, so bile:

— Ali čuješ, dragi Suša, rezge-tati mojega Bucefala? Komaj me že čaka. Nervič, na noge!

To naj bo rezgetanje!? To ri-ganje, ki mi ni dalo spati? Za boga! Čul sem že rigati povodnega konja v neki menažeriji, ali to riganje nje-govemu ni bilo podobno, oslovemu tudi ne. Kaka pošast mora biti ta njegov Bucefalus!

Že samo ta radovednost je na-pravila, da sva se z Nervičem precej hitreje napravila, nego je sicer na-jina navada.

Ko smo prišli na mesto, kjer so nas čakali obljubljeni konji, kaj vi-dimo? Troje umazanih kmetavzov, ki so držali kot koze na konopcih naše tri konje. A kake konje? Kljuseta v

pravem pomenu besede, slabše kot kljuseta. Majhne in suhe, da si na njihova rebra lahko nataknil klobuk, ne da bi padel. A ena pokveka je bila posebna grda. Takoj sva uganila z Nervičem, da je najinega prija-teljčka okus karikiral s to zverino slavnega Aleksandrovega Bucefala. Glavo je imel mrha tako, da sva ta-koj, ne da bi bila izvedenca, konsta-tirala pristnega hydrocefala. Na eno oko je bil popolnoma slep, slišal pa menda sploh nikdar ni. Zadnje noge njegove so bile tako lepo postavljene, da bi delale čast vsakemu peku. To, kar naj bi se imenovalo rep, ni bilo drugega, nego par daljših svinjskih ščetin, ki so štrlele od njega. In tre-buh njegov napet, da sva mislila v kratkem pozdraviti nežno žrebe, in pri tem ta nestvor niti kobila ni bil, ampak se je samo menda slame tako nažrl, da je komaj dihal.

Komaj smo se skobalili na te ta-kozvane konje, ki so imeli — čujte in strmite — prava angleška sedla na svojih suhih hrbtisčih, že so ti zdiv-jali v galopu po klanec navzdol, da sem se nehote udal upanju, da imajo

Vesoljna selitev na osušeno barje.

Sokolova maskarada 12. svečana.

Letošnji predpust je bil kratek, zato se je tudi število predpustnih prireditev kolikor toliko zmanjšalo na pram zabavam in veselicam drugih predpustov. Maskarade smo imeli s "Sokolovo" samo tri, a še te so prišle vse zadnje štiri dni na vrsto. Da je tudi letošnja "Sokolova" maskarada nadkrila vsako drugo prireditev letošnjega predpusta, ni treba menda poudarjati, ker imajo prireditelji "Sokolove" maskarade kar nekako pravico ravnati se po geslu: Finis coronat opus. Vsa je dosedanja skušnje so neovrgljivo dokazale to.

Vršila se je "Sokolova" maskarada kot navadno včeraj na pustni torek v društveni telovadnici v "Narodnem domu", in sicer pod naslovom "Vesoljna selitev na osušeno barje".

Ni bilo posebne reklame za to maskarado. Par vabečih notic je bilo vse, a že to je zadostovalo, da se je kmalu po določenih začetni uri začela polniti dvorana in stranski prostori.

Ko si stopil v vestibul "Narodnega doma", puhnili je v te svež dišeč duh smrečja, ki se je razprostiral na desno in levo krog tebe. Pri velikanski buči, kakršne bodo rastle na ljubljanskem barju, kadar bo osušeno — pravijo, da se bo do takrat še precej vode uteklo — si položil svojim zaslugam primerno pristojbino, nakar te je noga kar sama zanesla po stopnišču, vsem okrašenem z zelenjem, k vhodu v dvorano. Obstal si gledajoč nenavadni prizor. Tam daleč na nasprotni strani so švigale strele iz najnovejšega kranjskega ognjenika Krima, po katerem se je razlivala goreča, pogubonosna lava. Ako si pogledal natančneje, si zapazil, da iz Krima ne švigajo pravzaprav strele, ampak le šota, ki jo pa razjezjeno žrelo gore bruha s tako silo in močjo ter naglico kvilsku, da se vidi, kot bi bile strele. Da Krim res šoto bljuje, prepričala so te velikanske skladovnice tepe goriva, ki se je sušilo pod ogromnimi rdečimi marelami in ki je napravljalo prav dobro uspel obok od ene strani dvorane do druge. Globoko pod Krimom je sedel povodni mož, tak, o kakršnem nam pripovedujejo pravljice. Spodnji del telesa mu je bil zakrit v bujno travo.

Oko se ti je obrnilo na desno stran. Mogočne Kamniške planine so bile pokrite z večnim snegom, nižje doli si pa zagledal Ljubljano, ki bo, soditi po tej podobi, v času osušenega ljubljanskega barja polna tovarn in tovarniškega dima. Vendar ljubljanskega mesta ni bilo dobro videti zaradi velikanskih špargljev-nebotičnikov, ki so se v plodoviti zemlji stransko razmnožili, tako da je usahnila vsled njihove rasti in množine ponosna lipa, ki je svoj čas dajala blagodejno senco barjanskim prebivalcem.

Ako te vse to ni prepričalo, da si na osušenem ljubljanskem barju, ki vsled svoje izredne plodovitosti prekaša vsako drugo zemljo, morali so te prepričati o tem nenavadni poljski pridelki, ki jih je ljubljanski "Sokol" z največjo težavo preskrbel za večerajšjo maskarado in ki so viseli ob stebrih na levi strani dvorane in za tvojim hrbtom. Bila je to ogromna pesa, da bi nasila par prešičev za par dni, velikanske kumare, ki bi vsaka zadostovala za mnogobrojno družino najmanj za en teden ter bujno žito, veliko za dva do tri moše in čigar klasje je vsebovalo v sebi najmanj po en liter semena, dasi so to klasje nadomestovale velike suhe žemlje! Ame-

rika naj gre spat s svojimi duždi in neverjetnostmi!

V tem nenavadnem kraju, odičenem kjer mogoče z zelenjem, je šumelo razkošno veselje, ki je razgorelo srce in razžarilo lica mladim in starim. A kaj pravim "starim"! Saj smo bili vsi brez izjeme mladi, vsak se je čutil pomlajenega, pa naj mu je že tudi siv las kril častljivo glavo.

Kdo bi pa tudi ne bil mladeniško vesel! Krog tebe očarujoča okolica, katero ti ustvari samo fantazija v razposajenih sanjah, potem pa ti prebivalci barjanski, ki so se tako lepo razumeli vsi med seboj, pa naj so bili različnih ver in raznih narodnosti ter različne polti! Vsi so bili bratje in sestre, ki jih je združila ljubezen, kake strasti pa niso poznali; še vedeli niso, da obstaja!

Kakor je bila okolica raznobarna, tako so bile pestrobojne maske, ki so se odlikovale po izredno krasnih oolakah in ki so prišle na maskarado v obilnem številu.

Omenjam najprej skupine: Največjo pozornost so obujali med njimi beduini. Bilo jih je šest. Njihove maske so bile izredno pogojene, pa tudi njihov nastop je obujal splošno priznanje, da je prav dober.

"Ljubljanske capinke" so bile štiri. Njihovo obnašanje je kazalo, da so užile boljše izobrazbo.

Ko se je končala prva četvorka, pridrvel je voz oiganov in oigan v dvorano. Vozil jih je severni medved, ki je bil pa tako ukročen, da mu ni bilo treba nobenega varuha. Samo nekoliko neroden je bil mroina, da je enkrat zavozil med šparglje in jih nekaj polomil, pa so takoj zopet zrastle, kar je bil najboljši dokaz za rodovitnost barjanske zemlje.

Splošno pozornost je vzbujala skupina zamorcev in zamork. Bilo jih je pet in je bila ena najbolj izbornih skupin.

Imenitne so bile tudi mušnice, 4 po številu. Revicam je bilo pa zelo vroče, zato so tožile do polnoči o silnem pripekaju. No, po polnoči jim je odleglo.

Narodna noša je bila zastopana po kakih desetih maskah.

Pozabiti ne smemo skupine Turkov, ki so dospeli na plesišče v obilnem številu. Bilo jih je kakih 12. Pričakovalo se je, da nastane med njimi in kristjani krvav boj za ženske, vendar sinovi polumeseca so pokazali, da jih je že obiliza zapadna kultura, in da vedo, da je najboljša živeti v miru s krščanskimi sosedi.

Skupina Kitajcev in Kitajk se je odlikovala z obligatnimi solčniki, s katerimi se je branila vročine, dasi je bila sama vsa nabasana z njo. Narobe svet! Ker so se Kitajci pokazali kot izvrstne telovadce, jim je občinstvo burno ploskalo.

Ko je bilo vrvenje v dvorani splošno, prikoralaki so vanjo zadnji ostanki ljubljanskih frakarjev. Niso bili žalostni ti ostanki, ampak izredno veseli gospodje, ki so od nežnega spola dobivali pohvalo za svoj eleganten nastop.

Dvorana se je polnila bolj in bolj, a skupina razposajenih eskimov se ni dala na noben način preveriti, da zanj ni več prostora tukaj. Pridrveli so se ti nadležnejši kar na saneh — ne na njih, ampak treh! (nesramnost!) — in kjer je bila največja gneča, zapeljali v svoji hudobni trdovratnosti. Čudno, da se ni zgodila kaka nesreča! V zahvalo, da so se jim ljudje umikali, napadli so jih s sneženimi kepami in nastal je hud boj, kajti tudi napadencem je minula potrpežljivost. Eskimi so bili naposled premagani, za kazen za svoj neolikan nastop so

pa morali na saneh voziti tiste, ki so dobili največ kep v glavo.

Komaj je bila ta afeta končana, že se je drvila nova gruča tujcev na plesišče. Bili so to Japonci, ki so se, kakor so pravili, vozili noč in dan, a so vseeno nekoliko zamudili maskarado. Bilo jih je 12 in so prišli po vojaško seveda tja, kjer je bilo največ ljudi. (Ti Japonci menda niso imeli nikoli v roki kake fizike, kjer je določno in natanko povedano, da dve stvari ne moreta nikoli biti istočasno na enem in istem prostoru! Seveda če so pri Japoncih drugi "naravni" zakoni, potem jim ni zameriti!) Ko so pa začeli proizvajati posebne telovadne vaje, smo dobili o njih precej boljše mnenje, posebno ko smo opazili, da se jih sokolska ideja dobro oprijemlje.

Domini so bili zastopani v najrazličnejših barvah, tako beli, rdeči, rumeni, črni, višnjevi itd.

Med posameznimi maskami smo videli mavrico, stol, uro, postiljono, vijolico, čunjarico, jokeya, 2 poletji (izredno dobro pogojeni), 2 Juda, izmed katerih je bil zlasti "tisti z velikim nosom" pravi original, več "morostarjev", ki so prodajali "morostarsko" čokolado (šoto), narodni kolek, karmen, mirovni sod (prav originalno), geisho, 2 maka, veverico, cvetličarico, avtomobilistko, velikega vezirja, Belokranjca, Dalmatinca in Dalmatinko, 2 hrvatski narodni noši, Avstrijo, 2 Italijana in Italijanko, Ogrinjo, Napolitanca, 2 Rusinji, Španca in Španjolko, Angleža itd. Ako je kaka maska izpuščena, gotovo ni nameroma, ker je pri toliki množici kaj lahko prezreti koga.

Izmed drugih znamenitosti maskarade moramo omeniti predvsem ciparja, ki je imel ves večer silno opravila, da bi kaj ujel priljubljenih mu živali, a je imel tako smolo, da je bil ves trud zastoj: niti ene cipe ni dobil! So se živalce poskrile pri takem vrvenju!

Med barjanskimi živimi živalimi je vzbujala splošno občudovanje velikanska raca ter grozovit bramor, ki so ga pitali ne vemo koliko časa, da je zrastle do treh metrov dolžine.

Kdo bi se čudil, da je pri raznovrstnosti tolikih mask oživel vsak udeleženec maskarade, pa naj bi bil v vsakdanjem življenju še tako dolgočasen filister! Veselo rajanje, pristno predpustno, kot je mogoče le na Sokolovi maskaradi, je zavladalo ne le na plesišču samem, ampak povsod, kjer je bilo prostora za veselja in zabave ter razvedrila željne. In zakaj bi se človek ne naučil enkrat veselja, zakaj ne bi pil z najkrepkejšimi požirki sladke radosti? Kratek je čas razvedrila in tako hitro se vrne zopet moreča vsakdanjost, ki nas tlači kot mora k tlom. Zato uživaj razveseljevanje, dokler se da uživati, kar pride prej čas puščobe, nego si misliš!

In slovenski svet je rajal. V dvorani so se vrteli do zore neumorno živahni pari ob poskočnih akordih Društvene godbe, ki je ložirala v zeleni dolini pod Krimom in je prvo četvorko plesalo do 100, drugo pa okoli 120 parov. Z znano spretnostjo jih je vodil g. Knific. Na levi strani dvorane so ljubke gospiče prodajale v rdečem paviljonu klobasice, ki so se kuhale v posebnem stroju, na drugem koncu so pa bile naprodaj druge jestvine in pri vhodu v dvorano na desno slaščice. Za vse to kakor tudi za pijačo je skrbel restavrat g. Kržišnik, ki je ob zmernih cenah postregel svoje goste kar najbolje in najtožneje.

Maskarado je obiskalo nad 700 oseb. Gmoten uspeh je vsekakor za-

dovoljiv. Da je maskarada tako lepo uspela, gre vse priznanje maskaradnemu odesku "Sokola", vsakemu članu posebej in vsem skupaj, zlasti pa bratom Veselu, Skaletu in Jagodicu.

Dekoracije je izvršil gledališki mojster g. L. Waldstein, povodnjega moža g. Verbič, pese, kumare, šparglje in velikanski grozd na stroju je pa naredil g. Babič.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. februarja.

— **Furlando Furioso** zopet besni. Prihajajo mu nekateri domobranski častniki v hišo, in ti mu morda to ali ono na ušesa obesijo. Kar se mu je obesilo na ušesa, to zanaša potem naš Furlando v "Slovenca", sebi v reklamo, dotičnim častnikom pa v — čast. Furlando Furioso dobro ve, da je odvetniški odbor dr. Tavčarju zaukazal, da radi stanovskih ozirov naj nikar umazane perila Furlandovega pred porotnike ne vlačijo, ker je itak sprožena disciplinarna preiskava, radi katere "dvoboj" itak ni bil na mestu. Ta preiskava baje še ni dognana. Vzlic temu je Furlando Furioso dne 9. februarja pisal v "Slovenca": "Po vsem tem so častniki odrekli dr. Tavčarju značaj gentlemana in to ugotovili v posebnem zapisniku." Isti dan je Furioso oddal v predale "Slovenca" še tole jajce: "Boj kotirani deželni odbor. V Ljubljani je kranjska dežela sezidala novo domobranksko vojašnico, ki je bila nedavno z običajnimi slovestnostmi izročena svojemu namenu. Kaj je bilo naravnost kot pričakovati, da se k otvoritvenim slavnostim povabi deželni odbor, kot reprezentant dežele. Ali to se v Ljubljani ni zgodilo. Vabljeni so bili sicer razni dostojanstveniki, celo nekateri deželni uradniki, a deželni odbor ne. Ali ni morda vabilo izostalo, ker so se častniki bali sedeti skupaj z deželnim odbornikom gentlemanom dr. Tavčarjem." Da tiči tu vmes intriga famoznega dr. F., je jasno. Kako rolo igrajo pri tem domobranski oficirji, ne vemo. Za danes objavljamo vso stvar brez posebnega komentarja. Poiskali pa si bomo dotične častnike in tisti "posebni" zapisnik. Da bi smelo vojaštvo poštenega civilnega moža na sramotni oder postavljati, to si naj gospodje s sabljami kar iz glave izbijejo. O zadevi bomo še pisali, ko dobimo nekatera pojasnila. Še tega se nam manjka, da bi se ljubljansko častništvo udeleževalo prisnodarij Furlando Furiosa!

— **Iz Krškega** se razpošilja kratek oklic, v katerem se priporoča kot državnozbornski kandidat za koštanjeviški, krški, mokronoški in trebanjski okraj c. kr. davčni adjunkt v Krškem gosp. Janko Stare. V oklicu je rečeno: "Kakor bo vsakemu znano, se v državnem zboru za kmetško ljudstvo nič ne stori, samo vedni kreg. Tedaj bi bilo dobro, da bi se korenito pomedlo. V zboru sedé

skoro sami bogataši, ki ne poznajo kmetških potreb, še manj pa vedo, kako jih vedno naraščajoči davki in doklade tlačijo. Ti poslanci večinoma o davkih niti pojma nimajo ali pa ga nočejo imeti, kar jaz kot kmetški sin dobro vem. — Jaz bi delal z vsemi močmi na to, da bi se zemljiški in hišni davek in doklade znižale, kot nadomestek bi se bogataše z osebnim davkom pritislilo. Ako bi ne spolnil te obljube, Vam dajem pravico, da me takoj odstavite in se pod častno besedo zavežem, da mandat takoj na poziv Vas volilcev odložim. — Tedaj krepko na volišče!"

— **Volilno gibanje.** Minele nedeljo je priredila socijalnodemokratska stranka v Idriji volilni shod, na katerem se je predstavljal kot kandidat socijalnodemokratske stranke za volilni okraj Vrhnika, Logatec, Idrija in Cerknica Josip Kopač, delavski tajnik v Trstu. Shoda se je udeležilo kakih 400 oseb in se je kandidatura brez ugovora odobrila.

— **Seja glavnega odbora ter shod "Narodne stranke za Štajersko" v Žalcu dne 10. februarja t. l.** Iz Žalca se nam piše: V nedeljo dne 10. februarja imel je tu glavni odbor nove narodne stranke sejo od 1. do 3. ure popoldne. Prihitelo je na ta sestanek 32 moč vkljub skrajno neugodnemu vremenu: sijajen dokaz poštrevnosti in nesebičnosti! Zastopani so bili — v kolikor smo si to zabeležili — okraj: Celje in okolica, Žalec-Griže-Pletrovče-Gotovlje, Polzela, Braslovče, Vransko, Mozirje, Gornji grad, Šoštanj, Marenberg-Vuhred, Ruše, Slov. Bistrica, Šmarje, Laško, Hrastnik-Trbovlje, Brežice. — Načelnik dr. V. Kukovec je obvestil odbor o "dogodljajih" ob zadnjem zaupnem shodu v Mariboru, kjer bi se imel sestaviti centralni volilni odbor ter narodni svet. Nastop zaupnikov narodne stranke pri tem shodu, kokor sploh vsa taktika se je vzela po glavnem odboru odobruje na znanje. Glavni odbor vztraja glede sestave "narodnega sveta" povsem pri tem, kar se je tozadevno predlagalo v Mariboru po zastopnikih "Nar. stranke za Štajersko". Pogovarjalo se je nadalje o tem, kako naj stranka v oigled novih državnozbornskih volitev postopa v prihodnje. Prišlo se je do popolne edinosti glede tega vprašanja. Konečno besedo imajo seveda še okrajni odbori, katerih tozadevne izjave pa so se itak že večinoma nanznale in jih je glavni odbor vzlet z zadoščenjem v vednost. Ob 3. uri popoldne pa se je pričel javni shod v prostorni dvorani pri Hodniku, ki se je docela napolnila. Nad 400 vrlih posestnikov — hmeljarjev ter drugih velmož iz vseh slojev javnega življenja se je sešlo. To je bil političen elitni shod, kakoršnega še ni bilo kje na Spod. Štajerskem. Videle se je, da gre delo nove stranke v klas. Bog daj dalje tako! — Predsednikom zbora bil je izvoljen žalski župan

Dalje v prilogi.

vendar nekaj življenja v sebi. Toda bridko sem se varal. Samo do prihodnjega klančka je šlo, potem pa so te marhe pričele laziti kot polži, in nič ni pomagalo, če smo jih še tako pretepali s palčicami, ki smo jih v ta namen vzeli s seboj. Ko smo se tako mučili, pripeljal je do nas neki kmet poln voz drv, in videč naš trud, je smehljaje pomolil Otmarju poleno, češ, sedaj bo menda šlo. Rudečica sramu in jeze nas je občila, ko smo videli ta očiten zasmeš, in ogorčeno smo zakričali, naj ide svojim potom in ne prodaja neslanosti. Potem sva pa vendarle konstatirala z Nervičem, da bi bilo dobro imeti polena seboj, samo ko bi imeli take roke, kot naš nenavzoči prijatelj Priba, ki nosi rokavice številke dvanaest.

Tako je šlo dalje do vrha. Tam se pa zaleti Otmarjev Bucefalus zopet v galop in dirja in dirja do konec klanca. Tedaj sva pa uvidela z Nervičem, da vsa Otmarjeva jahalna umetnost obstoji v tem, da jaha le v koraku in galopu, a še to samo takrat, kadar hoče njegov Bucefalus. Krenili smo iz velike ceste na levo in tam je postal, pot kmalu

tako ozka, da smo morali jahati drug za drugim. Jaz jašem naprej na svoji Lindi — kako je prišla moja kobilica do tega lepega imena, sem zaman ugibal — Nervič hoče za meno, a Bucefalus ga vgrizne v bedro in se vrine med njega in mojo Lindo. Že na veliki cesti se mi je malo sumljivo zdelo, da se je Bucefalus vedno držal Linde, sedaj pa mi je bilo jasno, da se je stari skopljeneč vanjo zaljubil. Vedno je rinil za njo, tako da sem se bal, da ji ne stopi na kopito, in dejal Otmarju, naj ga malo zadržuje, da v svoji pohoti ne napravi kake škode. A Otmarjevi poskusi zadržavati ga so ostali brezuspešni. Napodil sem kobilu v breg, in glejte čudo! Bucefalus se je zganil in udaril za njo v dir, katerega je Otmar, kakor nama je pozneje sam priznal, prvič danes opazil pri njem, in ki bi bil kmalu imel za posledico, da bi poljubil naš prijateljček mater zemljo, ker diru ni bil vajen. Toda Bucefalova vsiljivost ni Lindi prav nič ugajala, in ko jo je dohitel, mu je tako strupeno pihnila pod nos, da je odskočil in položil našega ubogega Otmarja na trda krška tla.

Hujše pa se nam je godilo, ko smo po dolgem trudu in še daljšem čakanju — Otmar je namreč med potom opravljal svojo oduško službo — dospeli zopet na veliko cesto. Postali smo žrtve modernih novotarij. V podobi pike se nam je od daleč približavala usoda z neznanško hitrostjo. V par trenutkih se je razvila ta pika v satanski motocikel, čegar vražji tef-tef nam je naznanjal z velikanskimi koraki hitečo katastrofo. Še predno smo se zavedli, kam naj se ozremo, je šinil motor mimo nas, in Nervič in jaz sva se valjala v prahu. Otmar pa je dirjal kakor za stavo z Nervičevim konjem in Lindo dalje po cesti, objemajoč svojega Bucefala okoli vratu, in da se ni njegova zver spodtaknila kratko pred domačim hlevom, bi bil jedel seno iz istih jaslji kot njegov mučitelj.

Nečem Vam pripovedovati, kako sva pala z Nervičem pri ribiču, kjer smo se zopet sestali, čez ubogega Otmarja. Samo toliko povem, da je Bucefalus pal v popolno nemilost. Otmar pa si je še isti večer naročil s Dunaja — motor.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

XXV.

Pozvat ču ga na mejdan junački Odsič ču mu glavu na mejdanu, Tebi ču je, dužde darovati, Za jabuku, mome gospodaru.

Hrv. narodna.

Komaj je bila ladja, s katero sta se odpeljala vojvoda Dall Ferro in njegova žena, zapustila beneški pristan, je že general della Croce vstopil v "ječo", v kateri sta bila Kržan in njegov sluga in jima naznanil, da sta zopet svobodna.

— Ne zamerite mi, dragi plemič Kržan, da sem Vas zadržal pri sebi proti Vaši volji, je rekel "general, in verujte mi, da so me vodili najboljši nameni.

Kržana je vso noč, ki jo je prebil v generalovi sicer tako udobni ječi lomila onemogla jeza. Ko je videl pred sabo generala, bi ga bil najraje na mestu pobil, a premagal se je, kajti sklenil je bil trdno, da pozove generala na dvoboj in trden je bil tudi njegov sklep, da mora general svoje nasilje plačati s smrtjo.

— Dovolite mi, gospod general, je osorno rekel Kržan, da zahtevam zadoščenja za to, kar ste mi storili. Svoboden plemič sem in nihče nima pravice, mi kratiti to svobodo. Nikdar si nisem želel ne Vašega pokroviteljstva, ne Vašega posredovanja v mojih zadevah. V kakšnem razmerju sem z vojvodino Asunto Dall Ferro, to je stvar, ki se Vas čisto nič ne tiče. Upam, da mi ne odrečete zahtevanega zadoščenja.

— In kakšno naj bo to zadoščenje? je vprašal general z rahlim usmevom na ustnih. Ali želite mar zadoščenja z orožjem?

— To se pač ob sebi umeje, gospod general.

— Dvoboj na življenje in smrt.

— Da, gospod general, na življenje in na smrt.

Kržanovi odgovori so bili jezni, a generala to ni spravilo iz ravnotežja. — Pripravljen sem, Vam dati vsako zadoščenje, je še vedno smehljaje odgovoril general, toda opozoriti Vas moram, da določajo beneške postavne smrt na večalih z tistega, ki zmaga v dvoboju. Ker pa mislim,

verujejo ljudje, odkar se na prižnici o veri ne sliši nič drugega več nego to, da je v nevarnosti in da ji manjka denarja; drugo je pa vse le zabavljanje čez liberalca. — Le poglejte g. Janez, kam ste prignali svojo čredo! Ali bi ne bilo lepše, če bi bili ostali doma pri Sv. Katarini in bi bili trden kmet, malo bolj rdeč in malo manj tolst kot ste sedaj, gotovo tudi bolj spoštovan, ker bi vam bila sosedla sv. Katarina gotovo sprosil pravi um in pravo pamet in pridna žena bi vam sprti odganjala vse sitne misli.

— **Iz Škofje Loke.** V zadnjem času se je začel "Slovenec" zadrževati tudi v škofjeloški čitalnici. Že davno smo slišali, da so med klerikalnimi kmeti tako brunane glave, da znajo pisati članke v "Slovenca", a za tako neumnega nimamo nobenega klerikalnega kmeta, da bi bil zmožen s takimi neumnostmi polniti lažne "Slovenčeve" predale. Prav razločno se namreč vidi iz vseh člankov, da so jih nanosile skupaj terojalke, ker je vse skupaj samo velika mešanica lažij in slabih informacij, ki jo je bil zmožen skuhati samo kak črni trebušnik za preganjanje dolgega časa. Sedaj so se spravili nad ljudsko knjižnico, ki je še v povojih. Sklicujejo se na svojo knjižnico in jo kujejo v zvezde, dasi je k večjemu za otroke. No, saj se poznamo. Če stopiš psu na rep, zcvili — to je že stari pregovor. Če pa mislite, da boste s tem skupali grob ljudski knjižnici, se pa presneto motite, ker nimajo še vsi ljudje slame mesto možgan v obistih svojega telesa. Navštevjenje dopisništva!

— **G. Janez Florjancič**, staro-loški dekliški in fantovski vodja, so sklenili, da bodo na prihodnji debeli četrtek žagali B. a. ž. škofjeloško mamo.

— **Čitalnica v Il. Bistrici** priredila je v nedeljo, 10. svečana t. l., veselico, ki je nadse sijajno uspela, lahko rečemo, da take predpustne veselice že dolgo nismo imeli. Pri predstavi "Gospoda Kodelija pridiga izza gardin", so sodelovali priznani najboljši bistriški in trnovski diletantje, vloge so bile od največje do najmanjše v tako spretnih rokah, da bi se predstava s uspehom vpriporila tudi pred najstarejšim občinstvom, osobito režija je bila naravnost vzgledna. — Nadaljni program vzbudil je osobito vs'ed tega opravičeno senzacijo, ker se ni držal šablone, marveč seznanil tukajšnje občinstvo z dvema novima deloma originalnima uprizoritvama; po ideji tvornicarja g. Rud. Valenčiča se je predstavljala v okusnih in elegantnih živih slikah serija razglednic. Kot pešca de resistance je nastopil zamorec Haramuda kot brzorisec. Po končanem programu se je razvil živahen ples pod spretnim vodstvom g. Alberta Domladiša. Last not least bodi omenjeno, da so dobili žaljive loterije d. l. ali čast okusu osebe, ki jih je izbrala. — Čitalnica si je sezidala sedaj svoj lastni dom, v katerega se v kratkem preseli, in ker je pokazala toliko življenske moči, upati je, da privabi v svoje okrilje vse tiste nezadovoljne, ki baje niso dobili vabil in ki hočejo uživati le pravice in ugodnosti članov, ne pa trpeti njih dolžnosti.

— **Sv. Vid Grobelno.** Veselica, o kateri so je poročalo, je prav imenitno uspela. Za zabavo in smeh so pevcu in igralci dobro skrbeli. Dvorana se je ob zvokih domače godbe hitre napolnila z občinstvom do zadnjega kotička. Nato uam mešani zbor zapoje pod vodstvom domačega pevovodje, g. Alojzija Kokota. Gregorčičevi pesmi: "Ujetega ptiča tožba" in "Ne zveni mi", obe krasni pesnitvi sta skladbi g. Aljaža in sta izbornou uspeli. Temu je sledila burka: "Pravica se je izkazala". Vloge so bile dobro izbrane in zato je bil uspeh nepričakovan. Poslušalcem se je videla na licih zadovoljnost, kar je pričel smeh, za katerega je bila igra dobro preskrbljena. Prosta zabava se je po igri razvila v prostorih g. Beveca. Ob petju in rajanju je pri kozarcih rujnega vinca le prehitro minila polnočna ura. Oj, ti pust, ti čas presneti!

— **Požar na kolodvoru v Slovenski Bistrici.** O ognju, ki je uničil kolodvorsko poslopje v Slovenski Bistrici, smo nakratko že poročali. O tem požaru se nam poroča iz Slovenske Bistrice še te-le podrobnosti: V nedeljo j. t. j. se je odpeljal tukajšnji postajenačelnik Dobovišek s svojo rodinno v Št. Jur na južni železnici k materi svoje žene rojene Schescherko. Predno je odšel, je zjutraj skuhala kuharica zajutrek, na kar so stanovalci, nahajajoče se v prvem nadstropju, zaklenili in se odpeljali. V istem nadstropju ima stanovanje tudi železniški aspirant Prihoda, ki je imel v nedeljo službo do štirh popoldne. Ko je opravil svojo službo, je šel v svoje stanovanje k počitku. Prišedši v prvo nadstropje, je čutil smrad, kakor da bi kje gorelo. Ker je bil na misli, da povzroča ta smrad lokomotive, se dalje ni brigal za stvar, marveč se je vlegel v posteljo in zaspal. Zvečer ob šestih je pregorel pod v

stanovanju postajenačelnika in oženj se je razširil v spodaj ležeče pisarniške prostore. Ob istem času se je pripeljal iz Slovenske Bistrice voz gostilničarja Neuholda. Ko je voznik videl kolodvorsko poslopje v plamenu, se je hitro vrnil v Slovensko Bistrico in alarmiral tamkajšnje ognjegašce. Požarna bramba se je takoj napolnila na lice požarja. Ko je dospela tjakaj, so ji cevi brizgalnice zamrzale. K sreči so imeli ognjegašci s sabo spiritus, s pomočjo katerega so zamrznene cevi odotalili. Nato se je začelo rešilno delo. Poležili so cevi v 40 m oddaljeni potok Ložnico in jeli brizgati vodo na pogorišče. Med tem je dospela na lice mesta tudi požarna bramba s Pragerskega, na kar se je z združenimi močmi posrečilo lokalizirati požar in obvarovati, da se ogenj ni razširil na sosedna poslopja. Med gašenjem se je najmanjnik sosednje Soršakove gostilne spomnil, da je šel aspirant Prihoda popoldne po opravljeni službi spat in da je skoro gotovo še v svojem stanovanju. Ognjegašci so pristavili lestvo h njegovemu stanovanju in s sekirami razbili okna. K sreči se je med tem zbudil Prihoda in se je rešil. Bil je že zadnji čas, ker se je kmalu nato jelo poslopje podirati. Postajenačelnik Dobovišek so brzojavno obvestili o požaru. Vrnili se je z vlakom ob polutistih in našel, da mu je požar uničil vse pohištvo, vobče vse imetje. Ogenj je najbrže nastal v dimniku; ker je dimnik baje imel lesena vrata, se je ogenj razširil v kuhinjo (in od tamkaj v postajenačelnikovo stanovanje). Da je požar nastal, torej ne zadene nobena krivda postajenačelnika, marveč ima nesrečo pripisovati južna železnica zgolj svoji znani neumestni štedljivosti in sušskavosti.

— **Zlato poroko** sta obhajala predčrčjšnjim v Gor. Cerovem na Goriškem posestnik Štef. Prinčič in njegova soproga.

— **Zmrnil** je 43letni bivši vrtnar Miha Pojavnik iz Vrbovelj na Goriškem. Našli so ga ob Suči nagega zmrznjenega. Reče je bil že dalje časa zmešan in je v zmešanosti šel k Suči, tam se slekel in zmrznil.

— **Poskusen samomor.** V Trstu se je zastrupil 19letni pisar H. Nodus s karbolovo kislino, vendar ga je poklicani zdravnik še rešil smrti.

— **Velika nesreča na morju.** Lloydov parnik "Helios" je v nedeljo ponoči v Kvarnerskih vodah zadela v grško jedrenjačo s tako silo, da se je potopila. Tudi dva moža sta utonila. Pa tudi "Helios" je bil tako poškodovan, da ni mogel nadaljevati vožnje v Levanto, kamor je bil namenjen. Vrnili se je z veliko težavo v Trst, kjer ga bodo nemudoma raztovorili, da ga potem remorkirajo v Lloydov arzenal.

— **Anončna ekspedicija Rudolfa Mosse** na Dunaju je zopet izdala krasen časopisni katalog in koledar, ki se kakor vsako leto tudi letos odlikuje po bogati vsebini in raznovrstnosti. Firma, ki obstoji že 40 let, ima podružnice skoro po vsem svetu, kjer sprejema oglase za malone vse boljše liste sveta. Katalog, ki je letos posebno krasno opremljen, obsega tudi točen seznam vseh vplivnejših listov vseh strok in tendenc z navedbo naloga in insercijskih cen.

— **Prezaupljiv** je rudar Blaž Pepel doma nekje iz celjske okolice. Navedenec je bil v delu v Nemčiji kakih deset let in ko se je t. dni peljal domov, se je v vlakcu površno seznanil z nekim slovenskim delavcem. Ker je imel Pepel dolge vožnje že dovolj se je na neki postaji še v Nemčiji presedel v brzovlak, svojemu znanu pa je prepustil kovčeg, v katerem je imel več obleke in 600 K denarja, češ naj mu ga, kadar pride v Ljubljano, kar prinese v gostilno pri "Tislerju", kjer ga bo de pričakoval. Ko se je včeraj Pepelov znanec res semkaj pripeljal, je spravil kovčeg v kolodvorski garderobi, sam pa šel iskat lastnika k "Tislerju". Ker ga pa ni dobil, je iz Pepelovega vse zložil v svoj kovčeg in se potem odpeljal proti Trstu. Ko se je semkaj pripeljal tudi Pepel, kateri bi imel že biti tukaj, in svojega znanca s kovčegom ni dobil, se je brzojavilo oždnstvu v Št. Peter, ki je Pepelovega znanca s kovčegom prišla in čaka sedaj nadaljne odločitve, da se dožene, si je li hotel zaupane mu reči prilastiti ali je kovčeg izpraznil samo zaradi komiditete. Pepel mora biti res zelo naiven in pošten človek, ker kar meni nič, tebi nič toliko zaupa.

— **Letošnji predpust** je napravil, vzlic temu, da je bil izredno kratek, dovolj veselja. Društva, kakor tudi gostilničarji, so se kar kosali, kdo bo dosegel prvenstvo. No, saj smo ipa tudi imeli samo v Ljubljani 223 večjih in manjših plesnih večerk in tudi po okolici so škripale harmonike, da je bilo kaj. Povsod je trajalo veselje vedno pozno v noč in marsikdo je pricinal domov že z dnem. "Čas presneti" je sicer napravil mnogo srečnih, in kjer je pa ostal ploh naj

to ne žali nikogar, se bomo pa že leto dni prosti spon veselili zlate prostosti in rogali onim, ki so si naložili na svoje ramena presgodnji jarem. Ker se je t. d. I. C. Nučič preselila v Ameriko, nismo imeli v Ljubljani letos nobenega korza, pač pa je bil včeraj v Šiški, v nedeljo pa v Vodmatu in Rožni dolini. V Vodmatu neki ni dosegel zaželjenega uspeha, pač pa v Rožni dolini, kar je vrhovnega generala tako vradostilo, da se je od veselja prekučil s konja. Po rednega Kurenta so danes popoldne pokopali po vojašnicah in pogrebščino potem pili pri slankovih pojedinah. Pripomniti pa je, da se je predpust stekel pri nas povsem mirno in dostojno in da se zgodilo nič drugega, kakor da je semtertja porinil kakega veseljaka nekoliko v sneg, no in če bi pa še tega ne bilo, pa bi se sploh ne vedelo, da je predpust.

— **Junak z Barja.** Šnoči je topničar Fran Ščurk na Karolinski zemlji brez vsakega povoda napadel slikarskega pomočnika Antona Jebašina in ga s sabljo na levi roki močno telesno poškodoval. Ščurk se je že v civilu zelo rad pretepaval.

— **Konjako odedo je ukradel** nekdo pred hišo št. 28 na Budeškega oesti z voza prevoznika Alojzija Puškeštea. Odja je vredna 6 K in je tat še neznan.

— **Padla** je včeraj popoldne na mestnem drsališču učiteljica francoščine, gđ. Avrelia Brossardova, ker jo je prijel nenadoma krč. Na lice mesta došli poliojski zdravnik g. dr. Illner je odredil, da so jo z rešilnim vozom prepeljali v njeno stanovanje. — Na oesti poleg drsališča pa je padla poslovodja soproga ga Marija Verhundeve in se na nosu močno poškodovala. Prepeljal jo je na dom izvoček.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpravila o. južnega kolodvora v Ameriko 70 Slovencev, 16 Hrvatov in 11 Dalmatincev, 14 Macedoncev je pa prišlo iz Koroškega.

— **Izgnobljeni in najdene reči.** Gđ. Ana Črnetova je izgubila zlato žensko uro z verižico, vredno 50 K. Ura je imela št. 101.237. — Žagar Karel Jane je izgubil nikelnasto uro s kratko srebrno verižico, vredno 10 kron. — Delavka v tobačni tovarni Marija Janežičeva je našla možko uro z verižico, katero dobi izgubitelj nazaj na Sv. Petra cesti št. 69 pri najditelji. — V trafikii v "Unionu" je nekdo pozabil denarnico s srednjo vsoto denarja, katero dobi nazaj istotam. — Najdena je zlata damska ura. Dobi se pri Ivanu Peklenku, Male čolnarske ulice št. 7 v Ljubljani.

— **Jugoslovanske novice.** — Sestanek hrvatskih mladinskih pisateljev. Te dni so se v Osljeku sestali hrvatski mladinski pisatelji Sudarevič, Pakaci, Klaič, Jobst in Magjer, da se med sabo spoznajo in posvetujejo glede izdajanja mladinskih spisov. Sklenili so pričeti z izdajanjem zbornika "Hrvatska mladost", ki bo priobčevala izvirne pripovedi in pesmi in ki bo tudi ilustrirana. List bo urejeval R. F. Magjer. Prva številka izide 1. maja t. l.

— **Umetniška razstava** v Sofiji. Te dni se je v Sofiji otvorila razstava slik, ki sta jih izločila znana bolgarska umetnika Al. Božinov in P. Morozov. Kakor piše "Den", je ta razstava ena izmed najboljših, kar so jih dosedaj priredili bolgarski umetniki. Zlasti krasni so akvareli P. Morozova, ki je znan kot najboljši bolgarski pejzažist. Božinov se je dosedaj odlikoval kot izborni karikatunist, v zadnjem času pa se je z izrednim uspehom poskušal tudi na polju pejzaže. Občinstvo se za razstavo izredno zanima in jo poseča v velikem številu.

— **Bolgarska vlada** in učiteljstvo. Bolgarska vlada je predložila sobranju zakonski načrt, ki zabranjuje učiteljem na ljudskih šolah, da bi politično delovali in bili člani kake politične stranke. Ker tvori sedanjo večino v sobranju privrženci vlade in kneza Ferdinanda, je skoro gotovo, da bo sobranje ta načrt sprejelo. Tudi ta tiranski zakon bo povzročil samo, da tem preje odbje zadnja ura Stambulovski vlad in ž njo tudi knezu Ferdinandu.

— **Nikelni denar** na Bolgarskem. Na Bolgarskem izroče v kratkem prometu za 4 milijone levov nikelnastega denarja. Najprej pride v promet denar po 20 stotnik, ki je že prispel iz inozemstva, kjer ga je dala vlada kovati. Ostali drobci se spravi v promet kasneje. Dosedaj so imeli na Bolgarskem dvajsetice kovane iz srebra, desetice pa iz bakra. Desetice so imele tako velikost, kakor pri nas stari štirikajcarniki.

— **Žensko vseučilišče** na Bolgarskem. Bolgarski ministri predsednik Petkov se je izjavil nadram deputaciji studentk, da namerava vlada predložiti v bodočem zasedanju narodnega sobranja zakonski načrt, s katerim se osnuje posebna ženska univerza v Sofiji. Na Bolgar-

skem snujejo že ženske univerze, nam Slovencom pa naša ljuba Avstrija neče dati niti možkega vseučilišča!

— **Najnovejša novica.** Novi predpisi o častniških ženitvah v Avstro-Ogrski izidejo v najkrajšem času. Častnikom se bo znatno olajšala zagotovitev kavcije. — Velika nesreča na morju se je pripetila med Block Island in Rhode Island. Parnik "Larchmont" se je potopil ter se je rešilo izmed 150 potnikov le osem.

— **Vsled ljubosumnosti** je zaklal v Budapešti 18letni gimnazijalec Karas svojo gospodinjco, mlado vdovo Preska, s katero je živel že več let v ljubavnem razmerju.

— **Rodbinska drama.** V Mannheimu je neki Ronelsiö zaklal svojo ženo in oba sinčka.

— **Proti odpravi smrtne kazni** se je začela po vsem Francoskem živahna agitacija.

— **Velik požar** v rudniku V rudniku Petromariev pri Bachmutu je nastal požar, ki je zahteval mnogo človeških žrtv. Dozdaj so izrekli 40 mrtvih trupel.

— **Pri drsanju** so utonile tri osebe na bavarskem jezeru Chiemsee.

— **Vsled štrajka železničarjev** na Bolgarskem znaša škoda pri izvozu že več milijonov frankov.

— **Madžarska justica.** Porotno sodišče v Požunu je obsodilo tiskarja Schwacha v enoletno ječo in 800 K globe, ker je v "Katoliških Novinah" proslavljal obsojena slovaška poslanca Juriga in Hlinka.

— **Čudno afero** imajo na belgrajskem dvoru. Urednik "Pravde" in poslanec Marinković je poročal, da so v konaku dobili zibelko ter je namigaval na princezino Jeleno. Prestolonaslednik je poslal Marinkovića dva častnika, ki sta povdala, da je zibelko naročil princ Arzen z Danaja za nekega odličnega belgrajskega meščana.

— **Vest, da pojde cesar** v Kap Martin, je popolnoma neosnovana.

— **Samomorstvo v devetnajstem stoletju.** Nedavno temu je g. O. Krose objavil statistiko samomorov v devetnajstem stoletju, iz katere je razvidno, da je od leta 1803 do leta 1825 bilo v Evropi okoli 100 000 samomorov, in sicer: na Danskem 171, na Pruskem 99, na Norveškem 97, v Saški 83, Franciji 64, Badnu 59, Švici 56, Avstriji 50, Lombardiji in Beneški 19 na vsak milijon prebivalcev. Od leta 1826 do 1870 je število samomorilcev naglo rastle ter doseglo pol milijona, tako je na primer v Pruski, Francoski, Norveški, Švicarski in Angleški bilo 160 do 166 samomorstev na milijon duš, v Italiji, Avstriji, Ogrski, Hrvatski, Španski, Irski (pretežno katoliških krajih) 56 do 14 samomorilcev na milijon. V tretjem razdobju 19. stoletja od leta 1871 do 1900 je število še bolj naraslo. Uradna statistika beleži 1 069 568 samomorilcev, a kje so pa tisti, ki niso zabeleženi. Samo protestantska Nemčija je v tem razdobju imela 800 000 samomorilcev. Po velikosti števila samomorilcev se vrste države nastopno: Saška, Danska, Francoska, Badenska, Vitemberska, Avstrija, Bavarska, Švedska, Ogrska, Belgija, Angleška, Norveška, Škotska, Holandija, Italija, Rusija, Irski, Španska. Število se menja od 348 do 21 samomorov na milijon duš. Od leta 1870 do 1900 je narastlo število samomorilcev za 40%, prebivalstvo je pa naraslo za 60%, zadnjih 10 let je imela Evropa na leto 40 000 samomorilcev. V 25 letih torej cel milijon. Zalostna statistika!

— **Žensko vseučilišče** v Sibiriji. Pri nas že samo ime Sibirija vsakogar pretrese, da misli na grozno ledeno planjavo, kjer žive le sami prognanci in sploh izveržek človeštva. Ti nazori vladajo tudi drugod, zato je že car Nikolaj nekoč izjavil, da protistira proti temu, da se lepa Sibirija prgaša za deželo strahote. In sedaj dabi Sibirija celo svoje žensko vseučilišče, ki ga nimamo niti v Avstriji niti na Nemškem. Ruška vlada je namreč ravnokar dovolila gospej Sergijevi, da ustanovi v Tomsku žensko vseučilišče. Najprej se otvori filozofska in zgodovinska fakulteta, pozneje pa jima slede še druge.

— **Žtev vsled potobnosti.** Lani je bil v Londonu obsojen mladi uradnik iz odlične rodbine Georg Lewis na 15 mesečno ječo, ker je izdal ponarejeni ček. Madenič je bil obsojen na podlagi izpovedi neke mlade deklice, ki je bila uslužbenka pri banki ter je trdila, da ji je ravno Lewis izročil ček. Ker so se tudi drugi uradniki spominjali, da so obtoženca videli v usodnem času v banki, ni mu pomagalo vse njegovo zatrjevanje, da je nedolžen. Sedaj je pa prišla deklica k sodišču ter izpovedala, da je krivo prišega. Rešiti je hotela svojega ljubimca, ki je izdal ponare-

jeni ček ter je obdolžila Levisa, ker je njenemu ljubimcu zelo podoben. V zahvalo pa je ljubimec postopal s njo sirovo, zato ga je sedaj izdala.

— **Kristus** — frankovec Duhovnik Tomac je izjavil v hrvaškem saboru, da bi Kristus, ako bi zopet prišel na svet, postal takoj Starčevićanec ter vstopil v Frankovo stranko, kjer se goji prava ljubav in resnica. — Kam bi neki šli apostoli? Tomaž bi šel skoraj gotovo v opozicijo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 13. februarja. Termin volitev v državni zbor je definitivno določen. Volitve bodo v torek, dne 14. maja, ože volitve v četrtek, dne 23. maja.

Dunaj 13. februarja. Zupana Luegerja blezen se je zopet obnova na slabše in sicer tako, da se smatra katastrofa kot neizgibna. Lueger ne more nčesar zauživati in dremlje vedno vsled slabosti. Nčj n: sme več k njemu.

Dunaj 13. februarja. V finančnem ministrstvu je blo posvetovanje zaradi znižanja telefonskih pristojbin.

Dunaj 13. februarja. Cesar ni pojde na Kap Martin, kakor je poročal "Freundeblatt". Dtično stanovanje je najeto za njegovega alutanta. Cesar je tako trden, kakr ž 17 let ni bl.

Trst 13. februarja. Tržaškega dež zora predsedstvo je včeraj izvršilo načrt volilni reformi, ki ga predl ži na dan 25 t. m. sklicanemu dež zboru. Tudi ta načrt hče okoličanske Slovence pripraviti ob vsako zastopstvo.

Eudimpešta 13. februarja. Zopet je prišel na dan velik škandal političnega značaja. Pri najvišjem sodišču je bilo ukrađenih več aktov trgovinskega ministrstva, ki se tičejo subvencij različnim časnikom. Te subvencije so bile lani plačane listom, ki pišejo za vlado. Akte je ukradel bivši žandarmerski nadporočnik Julij Hajda, ki je sedaj uradnik najvišjega sodišča, in jih je izročil poslancu Lengyelu za njegov proces z odstavljenim pravosodnim ministrom Polonyijem Lengyel pravi, da ni zahteval, naj mu da Hajda te akte, preskrbi, kaj še, da naj jih ukrade, priznava pa, da jih je vzel, ko mu jih je Hajdu ponudil in jih dal fotografirati in sicer iz previdnosti pri dveh fotografih. Prvi fotograf je napravil dvojne odtise teh aktov; en odtis je izročil Lengyelu, drugega pa je prodal policiji. Lengyel trdi, da se mu ne sme kratiti pravica porabiti za svoj proces, kar dobi, in je povedal, da ga detektivni zasledujejo že več dni. Policija je davi prišla Julija Hajdua in našla pri njem ukradene akte.

Ceneno domače zdravilo. Za pravzavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletji dobro znane, pristnega, "Müllerske Seidlitz-praška", ki se dobi za nizko ceno in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanja. Originalna škatlica 2 K. Po poštnem povzetju razpošlja ta prašek vsak dan lekarnar A. Müll. c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je zrceno zahtevati MÜLL. ov prepart, zaznamovan s varnostno znamko in podpisom. 1 16 3

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljšee priznana Tanno-chinin tinktura za lase

katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. S m. k. k. m. n. z. m. v. o. d. m. i. k. r. o. m. e. Razpošlja se s obratno pošto ne manj kot dve steklenici. Zolaga vseh prekušenih zdravil, medic. mil. medicinal. vin. spocelj. let, najfinejših parfumov, kirurgijskih obvez, svežih mineralnih vod l. t. d. Dž. lekarna M. lana Leusteka v Ljubljani, R. sljeva cesti. št. 1. poleg novozgrajenega Fran. Jožefovega jubil. mosta. 10 -

Širca, njega namestnikom graščak na Mirasnu, Fridrih, in zapisnikarjem Piki. posestnik v Žalcu. — Gosp. župan Širca priščno pozdravi številne navzočnike ter izreka zahvalo narodni stranki, da se je tako intenzivno poprijela dela v prid kmetijstva. Nato dobi on besedo ter govori o bistvu nove hmeljarske proveniencije-postave, omenjajoč pri tem velik pomen, ki ga ima ta postava za našo hmeljarsko produkcijo. Žal, da se nobeden poslanec naš — tudi dr. Korošec ne! (glasni „pfui!“ kliči!) — ob posvetovanju te postave v naši državni zbornici ni oglašil. — Sedaj se oglašil gosp. Vinko Vabič iz Žalca k besedi ter govori prav temeljito o hmeljarstvu sploh ter poda od l. 1881. sem verno zgodovinsko sliko o njega razvoju. Letos se je obhajala 25-letnica te življenske panoge kmetijstva v krasni dolini savinski. Iz Vabičevih izjavanj smo posneli, da danes Savinska in Šaleška dolina proizvajata letno nad 15.000 metr. stotov hmelja, dalje, da se tu zdaj nahajajo sušilnice na višku populnosti in da se nobena dežela v inozemstvu ne more ponašati s tako popolnimi napravami. Posledica temu je, da zamore Savinska dolina v enem tednu najmanj spraviti 600 q hmelja na semenj! (G. poslanec dr. Korošec, kje pa ste vi dobili svoje „statistične“ podatke?! Škandal!) G. Vabič omenja končno onih mož, ki so si stekli za hmeljarstvo največjih zaslug v naših krajih. Ti gg. so: Širca, Roblek, dalje predsednik (od l. 1889) hmeljarskega društva, dr. Bergmann, in tajnik (22 let) tega društva, A. Petriček v Žalcu. — Naposled še podavatelj navdušuje navzoče hmeljarje v lastno kupčijo s hmeljem. Za trgovino — v boj! Emancipujmo se od tujstva! (čifutstva!) Glasen aplavz je bil priznanje strokovnjaki razpravi. — Nato se oglašil nadužitelj Petriček k besedi. Nedavno ga je kot tajnika hmeljarskega društva neki dopisun v umazani cunji („Slov. Gosp.“) nesramno napadel. O tem obrekovanjem dokazilno oporeka ter vse kot podlo laž razkrija (Klici „Škandal!“ „To je Koroščeva resnica, ljubnost!“) Omenja tudi da se ob zadnjem Koroščevem shodu strokovnjakom-hmeljarjem niti ni podelila beseda in da se niti eden naših poslancev ni resno briga za hmeljarsko postavo. (Klici: „Poslanec V. kurije — Korošec: pfui!“) Nato pripomni Fridrih, da se poslanec V. kurije niti toliko ni briga, da bi si bil priskrbel pristne statistične date o hmeljarstvu. (Klici: „Švindel!“ „Samopašnost!“) K tej točki govori še Piki. On posebno poudarja važnost in moč organizacije ter navdušuje zbrane hmeljarje, naj krepko podpirajo domače hmeljarsko društvo in hmeljarno. Pozdravi še posebič „Nar. stranko“, ki se je tako marno pobrigala za hmeljarijo ter predlaga, da

se vsem našim poslancem vsled njih nebržičnosti za hmeljarki zakon izreče po današnjem shodu **mozaupnica**. Ta predlog obvelja s hrupnim odobravanjem. — Za tem sledi razprava o kmetijskem programu „Nar. stranke“. O tem je imel referat veleposestnik Fridrih ter je stvar obširno in vsestransko obravnaval. Zahteval je tudi posebni oddel o kr. kmetijske družbe za Spod. Štajer t. j. za slovenski del dežele. — K tej točki se še oglašil dr. Božič iz Celja ter govori o odpravi krivičnega zemljiškega davka. — Tako Fridrih ko Božičev govor je našel glasno odobravanje pri poslušalcih. K sklepu še govori — glasno aklamovan — načelnik nove stranke, dr. Vek. Kukovec. On kaj zanimivo poroča o dosedanjem delovanju stranke. Kaj drastično glasila podlost in neodkritost naših krvnih nasprotnikov ter povdarja, da se nar. stranka ne bode bojevala, poslušačevje se nehotetnih sredstev. To prepusti nasprotni stranki! (Vestranski aplavz). Slovensko je protestoval, da bi „Kmetička zveza“, alias dr. Korošec dajal ukaze župnijskim uradom, da bi ti svoje uradne listine uporabljali v volilne svrhe ter med mirnim prebivalstvom delali zdražbo, delež isto v verske prijatelje in nasprotnike. Imamo še tolikanj vere v poštenost našega vladike dr. Napotnika, da takih lumparij ne bode trpel. Zato pa naj se današnji zbor izreče zato, da se naša stranka obrne tozadevno **telegrafičnim pismom** na ekscelenco Napotnika. (Nepopolno hrupno pritrdjevanje!) Z navdušenimi „živijo“-klici na „Nar. stranko“ in njega načelnika se shod na to mirno razide. Ljudstvo bilo je navdušeno — zadovoljno nad vrlo uspehim, vseskozi stvarno-resnim zborom, kjer je imel vsakdo pravico govoriti. Capito, vi oblastna in domišljava gospoda v nasprotnem taboru?!

— **Reforma občinske volilne pravice v Trstu.** V nekaj dneh se skliče deželni zbor tržaški, ki bo predvsem sklepal o reformi občinske volilne pravice. Dotični zakonski načrt je že sestavljen in določa, da se člani mestnega sveta volijo direktno na šest let. Mestni svet šteje 57 članov, od katerih jih odpade 48 na mesto, 9 pa na okolico. V okolici so razdeljeni v 4 volilne razrede; v mestu voli vsak razred po 12 zastopnikov, v okolici po prvi trije razredi po 2, četrti razred pa 3 zastopnike. V I razredu volijo tle polnoletni državljani: častni meščani, advokati in notarji, notorizirani inženirji in arhitekti, oni, ki plačajo na leto najmanj 600 K hišnega, hišnorazrednega, zemljiškega, ali rentnega davka, protokolirane tvrdke, ki plačajo najmanj 1000 K dohodninskega davka in oni, ki plačajo v enem letu najmanj 1000 K

osebnega dohodninskega davka. V II razredu volijo: diplomirani doktorji, definitivni obč. in državni uradniki, ravnatelji, profesorji in učitelji na javnih šolah, duhovniki vseh krščanskih konfesi in rabinci, magistri farmacije, absolventi tehničnih visokih šol in enskih zavodov, avtorizirani privatni tehniki, kapitani in graditelji ladij, zapriječeni izvedenci na sodiščih, oni, ki plačujejo manj kakor 600 K in več kakor 100 K hišnega, zemljiškega ali rentnega davka, protokoli-rane tvrdke, ki plačujejo manj nego 1000 K dohodninskega davka in one osebe, ki plačujejo na leto več nego 400 a manj kakor 1000 K osebnega dohodninskega davka. V III razredu volijo: meščani tržaški, oni, ki plačujejo od 20 do 100 K zemljiškega ali rentnega davka, samostojni obrtniki in oni, ki plačujejo najmanj 20, največ pa 400 K osebnega dohodninskega davka. V IV razredu imajo volilno pravico vsi občinarji in vsi drugi državljani, ki so polnoletni in bivajo že najmanj 3 leta v mestnem okolišu. — Dali je ta zakonski načrt ugoden ali neugoden za Slovence, sedaj še ne moremo presoditi, ker nam razmere niso dovolj znane, da bi že sedaj izrekli končno sodbu.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** V petek se vprizori prvič na slovenskem odru Kienzlova opera „Evangeljnik“ (Der Evangelist). Dejanje tega veleznanimivega dela je posneto po dr. L. F. Meissnerjevi knjigi „Iz papirjev policijskega komisarja“ in odgovarja resnični dogodbi. Brata Ivan in Matija Freudhofer, prvi učitelj, drugi aktuarji v samostanu pri Sv. Otmariju na Nižjem Avstrijskem, ljubita isto deklico Marto, nečakinja samostanskega jsticiarja. Ivan je pohotnež in se trudi na vso moč, ujeti v svoje zanjke mlado deklico, ki ga pa zaničuje tako odkrito, kakor iskreno ljubi dobrega njegovega brata Matija. O tem izve po Ivanu jsticiar in zapodi mladega ljubimca iz službe. V noči se snideta Marta in Matija še enkrat pred slovesom v lopi pri samostanskem kegljišču. Ivan pa, ki je o sestanku čul, se priplazi v bližino ter v zavistni jezi zažge poslopje za kegljiščem. Od vseh strani pribeže ljudje gasit, med njimi tudi jsticiar sam, ki je mnenja, da je Matija, katerega najde na mestu nesreče, iz maščevanja zanel oženj v samostanu. Vse prošnje ne poma-gajo nič. Odvedo ga v zapor, in ker govori vse proti njemu, ga obsodijo na dvajset let ječe. Uboga Marta pa se v obupu vrže v D. navo. Po dvajsetih letih pride Matija iz zapora. Svet mu je tuj in v Sent Otmariju ne najde ne brata ne znanov več. Povsodi mu kažejo duri. Ker ne dobi dela, postane prosjak. Z evangeljem v roki uči otroke besedo božjo ter p-tuje od kraja do kraja. Trideset let po groznem dogodku, ki mu je uničil življenje, pride pred hišo, kjer leži na smrtni postelji njegov brat Ivan, kateremu razjeda vest življenje. Tu šele izve, da je bil njegov lastni brat, ki mu je provzročil toliko gorja. V prvi bolesti se hoče vreči nanj, potem pa se razjoka in mu odpusti. V njegovem naročju izdihne Ivan. Z dvora pa se čuje zbor otrok: „Blagor jim, ki trpe krivico.“ Kienzlova glasba je vseskozi moderna in karakteristična. Interesantni recitativ se

menjava s melodiozno kantileno in tudi točk dunajskega lokalnega značaja je v delu dovolj. Opera se je pela prvkrat 4. maja 1895 v Berlinu.

— **Slovensko gledališče.** Tako je! Z našo gospodo se treba pomeniti po kranjski — potem pa gre. Naravnost frapiralo je, kolika je bila razlika med premiero in včerajšnjo reprizo Rosenowa komedija „Maček-Spaček“. Seveda prihaja v poštev tudi dejstvo, da je imelo igralsko osebje zanj več časa, nego ga je imelo za premiero. Ali pomanjkanje potrebnega časa, to je casus calami, ki ga treba iz glediškega leksika črtati, tako ali tako. — Z eno besedo, včerajšnja repriza je prav zelo zadovoljila. Nedostatki, ki jih je bilo pri prvi uprizoritvi grajati v tako nepotrebnem velikem številu, so odpadli, našel se je igri pravi tempo, posamezniki so se v svoje vloge poglabili — in tako je lepa komedija prišla do uspeha, ki pristaja njeni literarni poziciji in ki odgovarja resnosti našega gledališkega instituta. V détail ne pojdem — zadostuje, če zabeležim, da se je popravilo do malega vse, kar sem zadnjič grajal, tako glede posameznikov kakor glede splošnih zahtev. Z velikim zadovoljstvom beležim tudi dejstvo, da je ta komedija vzlic vsem mahinacijam nekritičnega mojega poročevalskega kolega od „Slovenca“ hišo skoro čisto napolnila in da je občinstvo s hrupnim, brezkončnim smehom, ki čisto ni pustil, da bi mogli igralci v igro nadaljevati, njega in njegovo dolgočasnost kratkoma postavilo na pranger. Po svojem rangi tretja najboljša moderna nemška komedija je kakor povsod drugje tudi pri nas zmagovalna šla črez oder in to je, kar je kritika hotela. Upam, da se komedija ponovi. Fr. K.

— **V Pragi** bo letos in sicer v dobi od 28. roznika do 1. mal. srpana V. vsesokolski zlet. V vabilu je med drugim rečeno: „Ne gre se za prazni blek in slavnostno vrvenje, ampak za pomemben čin, ki naj pokaže naši mladini, kateri prete pogubne nevarnosti, pot, ki jo mora hoditi v dosego one zdrave telesne čistosti in moške populnosti, ki je podlaga vsi narodovi sili. K temu velikemu narodnemu prazniku vabimo i Vas, dragi bratje Slovani, ki ste se zbrali pod sokolskim praporom v znamenju dela, v dšego vzvišeni sokolskih ciljev: dvigoliti hočemo naravno in telesno naše ljudstvo. Vabimo Vas, da z nami javno dokazete svoje blago stremljenje za temi cilji, kat-rim smo posvetili vsi svoje delovanje. Utrdimo pa zajedno tudi stare bratske vezi, ki nas družijo v enotnem taboru slovanskem na skupno obrano slovanskega ljudstva. Pridite v kolikor možno velikim številu! Pokažimo, da nas veže tesno pri-rčna bratska ljubav, da nas družijo strem-ljenje za istimi cilji! Naj vidi svet naše odkritično pobratimstvo, naše skupno hrepenenje za svobodno in slavno bodočnost Slovanstva!“

— **Za sokolski sklad** je nabrala na včerajšnji sokolovi maskaradi gđ. Waldsteinova 25 kron 41 vin.

— **Belgradski „Slovanski Jug“** v priobčju v svojih zadnjih dveh številkah Zofke Jelovškeve studijo o pesniku S. Gregorčiču, ki jo je napisala za hrvatski beletristični list „Savremenik“.

— **P. n. gg. udom „Matice Hrvatske“** Kujeje „Matice Hrvatske“ za leto 1906. so danes došle, ter

se zamorejo dobiti pri podpisancu na Resljevci cesti št. 24. Onim p. n. gg. ljubljanskim udom, ki ne pošljejo ponje, dostavijo se knjige na dom, vnanjkom pa se pošljejo po pošti. — Fran Podkrajšek, poverjenik „Matice Hrvatske“.

— **Kurentov ples**, ki so ga priredili snoči ljubljanski knjigovezi v meščanski pivarni, je bil tako imenitno obiskan, da nekateri niso dobili prostora. Zabava je bila nad vse animirana, plesalo se je pa z največjim navdušenjem od mraka do dne. Rastavratr g. Košak je neutrudljivo skrbel, da njegovi gostje niso trpeli žeje in gladi.

— **Občni zbor „Slovenskega osrednjega čebelarstva društva za Kranjsko“** se vrši v nedejo, 17. februarja ob 10 uri dopoldne v mali dvorani ljubljanskega „Mestnega doma“. Vabijo se poleg članov tudi prijatelji čebelarstva in društva.

— **Povelstvo 56. inštrirjske brigade** se premesti s 1. majem iz Ljubljane v Gorico. Iste dne nastopi domobranski polk ljubljanski št. 27 obmejno službo na Goriškem in Gradiškem.

— **Umrl** je dne 12. t. m. v Šmartnem pri Litiji blagajnik ondotnega gasilnega društva, g. Andrej Stopar, krojaški mojster in hišni posestnik, v najlepši moški dobi, zapustivši vdovo in dvoje nedoraslih hčera. Pokojnik je še 20. januarja t. l. pri društveni veselici opravljal blagajniški posel in nihče ni slutil, da nam ga nemila smrt tako hitro iz sredine vzame. Bil je neumorno delaven in vsled svoje pridnosti in značajnosti v vseh krogih spoštovan in priljubljen. Blag mu spomin!

— **Predpust v Stari Loki.** Da Starolohani že od nekdaj radi praznujejo predpust po svoji, dokazuje zgodovina pretepov. Letos jim je koledar za ta posel odmeril malo prekratko dobo. Da se pa odškodujejo, so jo začeli poprej, pa ne fantje, ker ti so skoro vsi v Ameriki, ampak so to vlogo prevzele stare device, na čelu jim devica (?) v talarju iz kaplanje. V znamenju starih devic in tretjeric se je začel volilni boj še pred Božičem. Geslo maziljenecv je bilo: Ne glej na to, da dobš dobrega gospodarja, ampak na to, da nam preskrbiš petolizca, ker je vera v nevarnosti. Mamce so poglale svoje osličke na volišče — samice pa so izročile pooblastilo sveda v prave roke; saj tako so hoteli g. kaplan. Inele so na ponudbo tako dobro kupčijo, da bi se je živ krst ne bral. Če pripraviti moža od tega, da bo volil z nami, ti je zagotovljeno večno veselje — ons ran sveda —, če bo pa mož volil po svojem prepričanju, bodo pa tudi iz tebe oovirke pekli — kajpada tudi onsrn. Koliko pa je mož v Stari Loki, ki bi si upali ugovarjati svojim ženam?! To popje proklete dobro vedo, a tudi moške sami dobro poznajo maščevanje svojih pobožnih ž-n. Saj je vsakemu še dobro znano, kaj si je napravil lani vsem dobro znani mož, ko mu je žena rekla, da ne sme „grešiti“ ker je nedelja. „Slovenec“ je takrat krivdo zvalil na možovo pijanost. No, nam se pa zdi, da leži krivda na duhovnih učiteljih vere in je bila žena le tako čudno podučena. Take tonture se sveda vsak mož boji in zato ni čula, če je drlo vse na volišče. Čudno je to, da so „klerikalni“ moške za časa volitev lahko tako brez skrbi pijančevali, ne da bi se jim bilo treba bati očigjanja od svojih boljših zapovedujočih polovic. A če je prav klerikalna večina v občinskem odboru, vendar ne bo megla narediti po volji gospoda kaplana, kakor se je že pokazalo pri neki sji, ko je Kristusov namestnik, vršivši delo usmiljenja, hotel vreči neko gostilničarko pod kap, da bi se tam živela od božje besede. Še lepše kot pri volitvah so pa device proslavile Kurenta po kaplanovi tožbi z gospo Logondrovo. Kaplan je moral namreč preklicati na priiznici, kar je par tednov preje na istem mestu govoril čez pokojnega Petra Logondra. To vam je bilo nekaj za naše ženice, ki veru-jo v pričujočnost Boga v tab-n k j u. Mesto pridige — demonstracija. Komaj se je oglašil kaplan z besedo izjava, so začele že prej nemirno ženske ropotati, kašljati, kihati in p-juvati kot čikarji, da se ni razumela nobena kaplanova beseda. Po konča i izjavi je Janez blagoslovil čredo svojih vdanih čestilk in odšel s priiznic, in oglasile so se orglje s polnim glasom in pevci so v gunglivi pesmi vse duhovne izročili Mariji v varstvo, cela cerkev kaplanovih oboževalk j m je pa pomagala. Kaplanu so od ginjaenosti prišle solze v oči — kakor se je potem slišalo govoriti. Ampak ljubi moji kristjani, vi pobožni koštrunčki, ali res mislite, da vas je Marija uslišala? Ali niste podobni italijanskim tatovom, ki se p iporočajo Materi Božji za srečen uspeh, predno odidejo na svoja nemoralna, postavno prepovedana in kaznjiva dejanja? Kaj pa vidva, gospol kaplan in vi Bona-ventura? Ali vidita koliko in kaj vse

da si Vi tako malo želite vešal kakor jaz. Vam predlagam, da odloživa dvo-boj za nekaj tednov.

Kržan se je pri teh besedah porogljivo nasmehnil in zdaj je bilo konec generalovi potrepljivosti.

— Mladi mož, je zaklical s trdim glasom, o pogumu generala della Croce ni še nihče dvomil. In tudi Vam prepovedujem vsak dvom. Ali me razumete? Prepovedujem Vam vsak dvom. Kar sem storil, Vam po-jasnim, kadar pride čas za to. In tudi zahtevano zadoščenje dobite o pravem času. Sprejeti ste v beneško ar-mado. Že tednik prihodnjih dai se odpeljete na otok Ciper in tudi jaz pridem tja že v najkrajšem času. Od trenutka, ko stopim na ciperska tla, sem Vam na razpolaganje. Ali ste me razumeli, plemič Kržan.

— Da, gospod general in bodite prepričani, da sem si zapomnil vsako Vašo besedo.

— Prav in sedaj z Bogom in na svidenje na Cipru.

Kržan se je molče priklonil in je odšel iz sobe. Tomo bi se bil rad s kako prijazno besedo odslovil od generala, ali ni si upal ziniti besede in se je molče splazil za svojim go-spodarjem iz hiše.

— Pa-ja dlaka, kdo bi bil mislil, da zna ta konjski mešetar tako hud biti.

To so bile prve besede, ki jih je bil izgovoril Tomo, ko je že skoro pol ure begal za svojim gospodarjem, ki je brez cilja hitel po ulicah, da bi premagal divjo jezo, ki je divjala v njegovi notranjosti. Kržan niti slišal ni opomnje svojega sluga, nego je molče hitel dalje, dokler ni naposled prišel do arzenala, ki je stal na koncu otoka, ki varuje Benetke pred morjem.

Tam se je Kržan ustavil in s svojimi bistrimi očmi nepremično zrl na sioje morje, kakor bi hotel s pogledi dohiteti ladjo, ki je odpeljala kdo ve kam vojvodinjo Asunto. Vsa njegova ljubezen je udarila sedaj na dan in mu prevzela sroe in dušo s toliko bolešijo, da je komaj zadrževal svoje solze.

Asunta, Asunta, moja ljubezen te spremlja na konec sveta, so dihnile njegove drhteče ustne, Asunta, ti moje življenje in moja smrt, jaz pridem za tabo.

Tomo je sedel poleg Kržana na tleh in se tudi oziral po morju. Ogle-doval je ladje, ki so se pojavljale na

obzorju in na obzorju izginjevale in sledil je barčicam in jadrenicam, ki so švigale okrog otoka.

Naenkrat je vstal, zavaroval oči z roko pred solnčnimi žarki in z nape-to pozornostjo ogledoval ladjo, ki je tekla po morju kakor bi ne imela cilja, zdaj sem zdaj tja.

— Kravji rogovci naj mi zrasejo in dihurja smrad naj se me prime če to ni ladja kapetana Desantiča, ki šviga tod okoli pa se nikjer ne ustavi, je zakričal Tomo in začel mahati s svojo kučmo in tuliti na vse grlo „alo alo, — o — o“.

Tudi Kržan je planil po koncu. — Da to je „Maria Immaculata“ je zaklical, ko je bil nekaj trenutkov motril jadrenico. To je Desantičeva ladja. A'ó.

Toda klicanje ni imelo uspeha. Sicer sta bila Kržan in Tomo prepričana, da se je njuno klicanje čulo na ladjo, toda jadrenica se ni ustavila, nego obrnila na drugo stran in kmalu izginila v daljavi.

— Kaj neki to pomeni, je vprašal Kržan svojega slugo. Vojvoda je zapustil Benetke. Ko sem šel prej po obrežju, sem videl, da je tudi „Maria Immaculata“ odplula — a zdaj se

klati tod okoli, kakor bi imela kak poseben namen in zbeži čim se pokliče. To je jako sumljivo.

— Da, to je sumljivo, morda je Desantič tihotapec.

— Ne govori tako bedasto. Desantič je v službi vojvode Dall Ferro in ta se pri svojem ogromnem bogastvu ne bo bavil s tihotapstvom. Ne, Desantič mora imeti kako posebno naročilo, a midva tega danes pač ne bodeva zvedela.

Kržan se je vrnil s Tomom v mesto in se oglašil v vojašnici, kjer je moral takoj nastopiti svojo službo. Nihče ga ni vprašal, kje se je mudil, in zakaj se je za ves dan zakasnil. Iz tega je Kržan spoznal, da je bil general Della Croce res vse uredil in da bi ne bil več videl Asunte, tudi če bi ne bil šel prejnjji dan iskat generala, marveč se po dobljenem ukazu takoj oglašil v vojašnici.

Njegove jeze na generala Della Croce pa to ni ohladilo. Stokrat se je ta dan zaklel, da pokliče generala na dvoboj še tisto uro, ko pride na Ciper in stokrat se je zaklel, da njegovemu sovraštvu ne bo konec, dokler ne usmrti generala.

(Dalec prib.)

FRANC JOZEFOVA
grenka voda.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhl
nje pri igrah in stavah, pri svečanostih
in oporokah, kakor tudi pri nepričako-
vanih dobitkih.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda:
Gospod Josip Rus v Radečah pri Zidanem
mostu K 431, nabral kot muzikant „Kum
pavzo“ maskarade pevskega društva „Kum
v Radečah pri Zidanem mostu.“ Gospica
Ljiljka Roš v Hrastniku na Štajerskem
K 4702 in sicer od licitacije šopka, ki ga je
dobil gosp. Fr. Deklar ml., na veselici hrast-
niških deklet K 2520; gđe. Mici Arzenšek v
veseli družbi trboveljskih, hrastniških in
dolskih gostilničarjev K 1520; od licitacije
za predpustno muho K 152; in iz družbinega
nabiralnika Ose v gostilni Ros K 510 (skupaj
K 4702). — Skupaj K 5133. — Srčna hvala!
— Živeli nabiralci in darovalci!

Zahvala.

Rajna gospa Frančiška Hacin je po
svoji oporoki zapustila Ljubljanskemu prosto-
voljnemu gasilnemu društvu znesek 200 K.
c. kr. vojno ministrstvo pa mu je za neustra-
šno delovanje pri eksploziji smodnišnice
na ljubljanskem polju priznalo nagrado 100 K.
Izvršujoč svojo prijetno dolžnost se v
imenu društva za blagi dar in za priznanje
najboljše zahvaljujeva.

V Ljubljani, dne 12. februarja 1907.
Poveljnik in požarni ravnatelj: **Ludovik
Stricel.** Blagajnik: **Fran Barle.**

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 13. februarja 1907.

Maloobsejni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99 15	99 35
4 1/2% srebrna renta . . .	100 25	100 45
4% avstr. krona renta . . .	99 15	99 35
4% zлата . . .	117 30	117 50
4% ogrska krona renta . . .	95 75	95 95
4% zлата . . .	114 30	114 0
4% posojilo dež. Kranjske . . .	99 10	100 10
4% posojilo mesta Spiljet . . .	104 50	101 50
4% Zadar . . .	99 85	100 85
4 1/2% bos.-herc. železniško . . .		
posojilo 1902 . . .	99 75	100 75
4% češka dež. banka k. o. . .	99 75	100 75
4% z. o. . .	99 40	99 60
4 1/2% zast. pisma gal. dež. . .		
hipotečne banke . . .	100 30	101 25
4 1/2% pešt. kom. k. o. z . . .		
10% pr. . .	106 0	107 0
4 1/2% zast. pisma Innerst. . .		
hranilaice . . .	100 0	101 0
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. . .		
dež. hranilnice . . .	100 0	100 50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . .		
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že- . . .		
leznic d. dr. . .	100 0	100 20
4 1/2% obl. češke ind. banke . . .		
4 1/2% prior. lok. želez. Trst- . . .		
4 1/2% Poreč . . .	99 90	
4 1/2% prior. dolenskih žel. . .	98 75	99 75
4 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/2% . . .	47 0	47 0
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. . .	100 65	101 65

Srečka.		
Srečka od 1. 1860% . . .	215 25	217 25
od 1. 1864 . . .	266 0	268 0
titzke . . .	151 50	153 50
zem. kred. I. emisije . . .	273 25	283 25
II. . .	283 25	293 25
ogrške hip. banke . . .	210 0	261 0
srbske a frs. 100 . . .	100 0	109 0
turške . . .	164 90	169 90
Basilika . . .	22 50	24 50
Kreditne . . .	445 0	456 0
Inomoške . . .	77 0	90 0
Krakovske . . .	93 0	99 0
Ljubljanske . . .	55 0	63 0
Avstr. rdeč. križa . . .	47 0	49 0
Ogr. . .	28 25	30 25
Rudolfove . . .	56 0	60 0
Salburške . . .	82 0	93 0
Dunajske kora . . .	497 0	507 0

Dezine.		
južne železnice . . .	166 25	167 25
Dravne železnice . . .	688 50	689 50
Avstr.-ogrške bančne del. . .	1763 0	1772 0
Avstr. kreditne banke . . .	688 25	689 25
Ogrske . . .	834 0	835 0
Žrnovstonske . . .	244 75	245 50
Premogokop v Mostu (Brüa) . . .	758 0	764 0
Alpanske montan . . .	623 25	624 25
Praške žel. ind. dr. . .	2647 0	2657 0
Rima-Muranyi . . .	570 50	571 50
Trboveljske prem. družbe . . .	284 50	287 0
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	567 0	563 0
Češke sladkorne družbe . . .	148 0	150 0

Vaiom.		
5. kr. cekin . . .	11 36	11 40
10 franki . . .	19 09	19 12
10 marke . . .	23 50	23 58
beverelgne . . .	24 0	24 08
Marke . . .	117 52	117 72
Latid bankovci . . .	95 45	95 65
Banki . . .	253 25	254 0
Banki . . .	4 84	0

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 13. februarja 1907.

Termaja.

Pšenica za april	za	50 kg K	7 52
oktober . . .	50	7 84	
april . . .	50	6 82	
Koruzna . . .	50	5 23	
maij . . .	50	5 38	
Oves . . .	60	7 56	

Meteorološko poročilo.

Vilma nad morjem 06.2 Srednji zračni tlak 756.0 mm.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
12. 9. av.	734.1	-5.9	sl. jvzh.	oblačno
16. 7. aj.	731.6	-6.7	sl. jvzh.	oblačno
ž. pop.	730.2	-4.6	bresvetno	sneg

Srednja večerajša temperatura: -4.9° nor-
male: -0.5°. — Padavina v mm 0.0.

Proda se Pictorialnik

slov.-nemški slovar

krasno vezan v polusnuju, kakor nov,
mesto 29 K za le 20 K.

Naslov pove upravištvu „Slov.
Naroda“.

Išče se v najem

večje stanovanje

ali skladiščni prostori za
prebivanje delavcev.

Ponudbe pod **A. D.** na upravištvu
„Slov. Naroda“.

Modistinja

in dve izurjeni

prodajalki

se takoj sprejme v modni trgovini.

Kje, — pove upravištvu „Slov.
Naroda“.

Dva

krojaška pomočnika

eden za veliko in eden za malo delo,
se **takoj sprejmeta** v trajno delo.
Ravno tam se sprejme tudi

učenec.

Franc Korošic, krojač v Radovljici.

Najvišja odlika na mednarodni
razstavi v Milanu leta 1906
(avstr. juror.)

Dr. L. Färber

štabni zdravnik v Gorici

je zapisaval osebam,
ki so bile že dolgo ner-
vozne, in sicer zmerom
z dobrim uspehom

železnato vino

lekarnarja

Piccolija v Ljubljani
na Dunajski cesti.

Politraska steklenica 2 K, 4 politrasko
steklenice v Ljubljani K 7-20, za zu-
naj z zavojem vred K 7-80.

III Zunanja naročila točno. 4387 3

Zvišanje cen milu.

Vsled neprestano rastočih cen rastlinskega olja
sem primoran glasom sklepa strokovne družbe
tvorničarjev mila v „Zvezi avstrijskih industrijev“
na Dunaju in posebnega dogovora južnoavstrijskih
tvorničarjev v Trstu z dne 4. t. m. dvigniti cene
tudi pri milu.

Natančne cene v mojih pismenih poročilih.
V blagohotno uvaževanje svojim cenj. odjemalcem.

Ignac Fock

parotvornica za milo in margarin v Kranju.

Lovci! Turisti! Vojaki!

Vprašajte svoje tovariše o vspehu
● nepremočljive masti za usnje ●

Heveax

4412-20 Prospekte pošilja

Laborat. ph. Kubanyi v Sisku na Hrvaškem

Laborat. Kubanyi v Sisku.

Z Vašim Heveaxom sem jako zadovoljen, ker
je to najboljšje nepremočljivo mazilo za usnje, kar
jih poznam.

Kamillo Morgan

lovski pisatelj (častni pred. „kluba lovcev“ na Dunaju).

Glavna zaloga za Kranjsko:
FR. SZANTNER
Ljubljana, Sellenburg. ul. 4.

Stenografije

se želita učiti dve gospodični.

Kdor bi hotel podučevati, naj
pošlje ponudbe pod „stenografija“
na upravn. „Slov. Naroda“.

Prav dobro ohranjen

klavir

se prodaja za 80 gl. Breg št. 16,
I. nadstr.

Oženjen

vrtnar

išče službe v kaki grajščini ali tudi
kot hišnik kje v mestu, kjer se nahaja
vrtarija.

Naslov pove upravn. „Slov. Nar.“

A propos!

Ali imate luskinde na glavi in Vam
izpadajo lasje? Če je tako, pa poiz-
kusite svetovnoznani

Steckenpferd Bay-Rum

Bergmann & Co. v Draždanah
in Dečnu na Labi

prej Bergmannov originalni Sham-
pooing Bay-Rum (znamka 2 škrate).
Hitro se prepričate o izrednem učinku
2349 te izvrstne lasne vode. 17

V steklenicah po 2 K jo prodajata v
Ljubljani: drogerija A. KANC in parf.
O FETICH-FRANKHEIM.

Vljudno se priporoča

trgovina

s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana,
Starl trg šte. 10.

Velika zaloga, solidno blago.

3512 **Cene zmerne.** 40

Slavnemu občinstvu nazna-
njam, da sem se preselil z Do-
lenjske ceste

513-8

na Sv. Petra nasip 53.

Gregor Jenko

čevlarski mojster v Ljubljani.

Samostojna

korespondentinja

slovenščine in nemščine v besedi in
pismu popolnoma vešča; perfektno vešča
stenografije in strojepisja, se **takoj**
sprejme.

Ponudbe v obeh jezikih na naslov
„Ljubljana, poštni predal 44“.

Lepo stanovanje

z dvema sobama in pritlikinami se za
maj poceni odda.

Ravnatom se tudi odda lepa, svetla
delavnica in lepo prostorno skla-
dišče.

Več v upravištvu „Slov. Naroda“.

Poskusite
in priporočite
izdelke

Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik žastonj.

Kdor

bi

zemljišče

ali

kupčijo

vsake vrste

kakor tvornice, hiše, vile, zemljišče,
pensionate, graščine, mline, opekarnice,
hotela, gostilnice, kmetska posestva rad
prodal hitro in diskretno ali rad
najel nanja posojilo, naj se le najprej
zaupno obrne na prve vrste strokovno
strogo realno in

največje podjetje

Mednarodni kupčijski kurir
(Internaz. Geschäfts-Courir)
v Gradcu, Elisabethstrasse 6.

Zastopstva po vseh deželah Avstro-
Ogrske in po sosednih državah. Uradnik
je takoj na mestu in če je treba brez-
plačnega obiska zaradi natančnejše do-
menitve in ogledanja, prosimo za ta-
kojšanje obvestilo. 53-17

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prija-
teljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskren-
noljubljena mati, oziroma stara mati in prababica, gospa

Karolina Lapajne

zasebnica

danes ob 6. uri zvečer po dolgotrajni in mučni bolezni
v 66. letu svoje starosti in vdana v božjo voljo, iz-
dihnila svojo blago dušo.

Njeni zemeljski ostanki se prepeljejo v petek, dne
15. svečana t. l. iz hiše žalosti Ambrožev trg št. 3
ob 7. uri zjutraj v Idrijo, kjer se polože v soboto, dne
16. svečana 1907 ob 4. uri pop. na domačem pokopa-
lišču k večnem počitku.

Naj bode ohranjen preblagi rajni trajen spomin!

Ljubljana-Idrija, dne 12. svečana 1907.

Dragotin Lapajne, trgovec, sin. **Minka Bloudek** roj.
Lapajne, vdova po s. kr. rud. nadoskrbniku, bčl. **Štefan**
Lapajne, c. kr. okr. glavar, posinovljenec. **Fani La-**
pajne roj. **Harmel**, sneha. Vsi vnuki in pravnuki.

Hiša

v mestu s hlevom in skladišči in ako
mogoče z večjim dvoriščem se **takoj**
kupl.

Ponudbe pod **V. P.** na upravištvu
„Slov. Naroda“. Posredovanje izključeno.

Deček

poštenih staršev s primerno šolsko iz-
obrazbo, vešč tudi nemškega jezika, se
sprejme pod ugodnimi pogoji takoj v
trgovino z mešanimi blagom **Ivan**
Auer v Trliču na Gorenjskem.

Pozor starši!

Dijaški dom

v Ljubljani s šolskim letom 1907/8.

Podatki pod naslovom „Kon-
vikt“ poste restante v Ljubljani.

Boj klerikalizmu!

Izšla je prva knjiga romana

„Pod spovednim pečatom“
(napisal nemško kaplan H. Kirchsteiger)

ki je prav primerno čtivo
za vsakega Slovenca!

Zlasti opozarjamo na to knjigo slo-
venska bralna društva, čitalnice, izobra-
ževalna društva, učiteljske knjižnice itd.

Cena 2 K 60 vin. za komad.

„Pod spovednim pečatom“ se dobi v
Ljubljani v knjigarni **Schwentner**,
v Gorici v knjigarni **Gabršček**, v
Kranju v knjigarni **Florian** ter v
Idriji pri upravi lista „Naprej!“ —
Ravnatom se dobe tudi antiklerikalne
razglednice s podobo papeža v polni
njegovi slavi. 100 kosov stane 5 kron.

Izšla je knjiga

KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljub-
ljanskih v polupretreklelu času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je jako zanimiva ter izborno
opisuje dogodke neke koristke izza
časa Mondheimovega gledališkega rav-
nateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.

Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani
Prešernove ulice.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v SPLJETU. **Stritarjeve ulice št. 2.**

Delniška glavnica K 2.000.000. **Podružnica v CELOVCU.**

12-18 **Reservni fond K 200.000.**

prilporeča k Zrebanju dne 15. februarja 1907

Promese na 3% ne zem. **K 5'50; glavni dobitok K 90'000.** **Rentni davek plača banka sama.**

Vloge na knjižnice in tekoči račun obrestuje od dne vloge do dne vridga po 4% %.

Pozor, gospodje in gospodičone!



V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast las in proti njih izpadanju. **KAPILOR št. 2.** Povzroča da postanejo lasje dolgi in gosti, odstranja prah in vsako kožno bolezen na glavi. Naročila naj bi si ga vsaka družina. Imam premožno zalogo in pri-
znanje Stane poštno prosto na vsako pošto lonček 3 K 60 h, 2 lončka 5 K. Naročila naj se samo od mene pod naslovom

4666 12 II **PETER JURIŠIČ**
lekarnar v Pakracu štev. 66 v Slavoniji.

Graščinska uprava dr. Geyze
barona Raucha v Lužnici
sad. pošta Zaprešić
prodaja svoja 490-5

vina

(rizling, traminac, mosle-
dina, kraljevina) od 1 1906
od 5 hl naprej po 44 kron
za hl s kolodvora Zaprešić.

Popravi in preobleke točno in cenovno. Popravila in preobleke točno in cenovno.

Najcenejše
solnčnike in dežnike
domačega izdelka priporoča
JOSIP VIDMAR
Ljubljana
Pred školijo 19, Stari trg 4,
Prešernove ulice 4. 6

Pozor gospodje in mladeniči!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast brk, brade in las, proti izpadanju brk in las in to je **KAPILOR št. 1.** On deluje, da lasje in brke postanejo gosti in dolgi, odstranjuje prah in vsako drugo kožno bolezen glave. Naročila naj bi si ga vsaka družina. Imam mnogo prisilnic in zalogo. Stane franko na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 h, 2 lončka 5 K. Naročajo samo pri meni pod naslovom 1 4666 11



PETER JURIŠIČ
lekarnar v Pakracu štev. 66 v Slavoniji.

Prenosne peči s kotlom.

Izvrstne za zavretje vode in kuhanje perila, za parjenje živinske krme, za kuhanje klobas in mesa za industrijalne namene vsake vrste.

Chr. Garms, Podmokli
(Bodenbach) 212-9
tvornica železnih peč. Ceniki zastoj, od 40-350 L vseh.



V letu 1856. ustanovljeni denarni zavod

obrtnege pomožnega društva
registrirane zadruge z omejenim poročtvom 47-6

v Ljubljani, Židovske ulice 8

sprejema branilne vloge in jih izplačuje vsak delavnik od 9.-12. ure dopoldne ter od pol 3. do pol 6. ure popoldne s 4 1/2 % brez odbitka rentnega davka, katerega za vložnike društvo samo plačuje.

Rezervni zaklad, ki tvori društva lastno premoženje, znaša K 126.305.

Ravnokar izšel

Žrbarjev najnovejši

'Splošni naslovnik'

uradov, društev, tvrdk in zasebnikov dežel-
nega in stolnega mesta Ljubljane ter voj-
vodine Kranjske.

Ta najnovejša vsem uradom, trgovcem in zasebnikom neobhodno potrebna knjiga obsega na 30 polah velike oblike nad 100.000 naslovov industrijev, uradov, duhovščine, učitelstva, obrtnikov itd. Ljubljane in cele Kranjske in je edina te vrste. Cena 10 kron, po pošti 30 vin. več. — Naroča se v založni knjigarni Dragotina Hribarja v Ljubljani. 431-6

Kolodvorska restavracija.

Na pepelnično sredo

vojaški koncert

z veliko

pojedino slanikov

največjo izbiro morskih, jezerčnih in rečnih rib. Nastavljen bo plazenjski pravir, Reininghausovo marčno pivo in Bock-pivo. Vino s Trške gore, belo in rdečo iz prošnje novomeške. Strassko vino iz vinogradov bratov Kleinscheg. Schmitzberger iz Slov. Bistrice. Kakor vsako leto velik buffet.

Začetek ob osmih. Vstopnina 60 vin.

Za obilni obisk se vlnudno priporoča

Josip Schrey,
kolodvorski restavrator.

619-2

VEGETAL

Rastlinska mast
Vegetal

Najčiščejša kakovost.
Dobi se povsod.

VREDNOSTNI DODATKI NA VSEH ZAVOJIH

Glavna zaloga „Vegetala“: BERNHARD SCHAPIRA, Dunaj, III 2.

Prevzetje gostilne.
Slavnemu občinstvu vlnudno naznanjam, da sem prevzela dne 7. februarja t. l. dobroznano gostilno
,pri črnem orlu'
v Gosposkih ulicah poleg Narodne kavarne
Točila bodem dobra pristna vina ter slovito góško marčno pivo. Skrbela bodem za dobro kuhinjo in točno, skrbno pestrežbo.
Za obilen obisk se priporočam 491-3
Marija Perlič, gostilničarka.

Grand hotel „UNION“

Na pepelnično sredo

slanikova pojedina.

Bogat in raznovrsten bufet raznih rib in delikates, sestavljen od gospe ravnateljave **GRANIGGOVE.** 521-2

Dunajski sekstet na lok.

Začetek ob sedmih zvečer. Vstop prost.

Genjenim nevestam in ženinom
priporočam
svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga v največji izbiri po najnižjih cenah kakor: poročne prstane, prstane s kamni, broške, uhane, verižice, okraske ter drugo zlatnino, srebrnino in briljante. Švicarske ure najslovesnih znamk, kakor tudi salonske stenske ure in budilke.
Z veselošovanjem 145 10
H. SUTTNER
Ljubljana, na Mestnem trgu nasproti rotovža.
Velik cenik na zahtevo zastoj.

Oss. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
8-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.
1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.
Dohod iz Ljubljane juž. žel.:
7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
11-15 popoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. drž. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Seletala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. drž. žel., Trsta c. kr. drž. žel.
8-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontabla, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.
Dohod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7-28 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
6-49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10-59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjoevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Vid Bratovž
Sv. Jakoba nabrežje 25
priporoča cenj. občinstvu iz mesta in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam 206-6
svojo veliko zalogo raznovrstnega
pohištva
po najnižjih cenah.

Samo pristna
goriška
in različna vina
se točijo najceneje v 208-5
Goriškem vinotoku
Ljubljana
Stari trg 13.

Pred nakupom
oglejte si velikansko
sukneno zalogo
R. Miklauca
v Ljubljani, Špitalske
6 ulice štev. 5.
Ostanki pod ceno!